

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Bartošové a přísedících Mgr. Otto Císaře a Jitky Odehnalové v hlavním líčení konaném dne 19. ledna 2012, **t a k t o :**

Obžalovaný

L.K.
nar. XXXXX,
bez zaměstnání,
trvale bytem XXXXX,

je v i n e n , ž e

- v úmyslu vylákat finanční prostředky od firmy XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX (dále jen „firma XXXXX“) tím, že jejího majitele P.M. vedl v omyl, jednal tak, že

- si v přesně nezjištěné době, nejpozději dne 6.8.2009 opatřil fiktivní písemnosti, a to

"Oznámení o postoupení pohledávky" s datem 27.7.2009 a hlavičkou společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, v němž tato společnost prostřednictvím svého jednatele R.H.oznamuje firmě XXXXX, IČ: XXXXX, postoupení své pohledávky za firmou XXXXX (v celkové výši 209.509,76 Euro), a to společnosti XXXXX, ID: XXXXX, se sídlem XXXXX, kterou v plné moci zastupuje M.P. a

"Oznámení o postoupení pohledávky a výzva k úhradě" s datem 4.8.2009 s hlavičkou M.P., XXXXX, v němž M.P., v právním zastoupení společnosti XXXXX, oznamuje, že tato společnost získala na základě smlouvy o postoupení pohledávky od společnosti XXXXX splatné pohledávky za jejich společností (XXXXX, IČ: XXXXX) a žádá o okamžité provedení úhrady na bankovní účet č. XXXXX u banky Volksbank Löbau-Zittau eG, ačkoliv věděl, že společnost XXXXX tuto pohledávku společnosti XXXXX nepostoupila a M.P. společnost XXXXX právně nezastupoval;

Takto vyhotovené písemnosti, opatřené padělanými podpisy R.H. a M.P.

- byly za součinnosti E.T., nar. XXXXX, ekonomky firmy XXXXX, IČ: XXXXX, oprávněné disponovat s finančními prostředky firmy na bankovním účtu, označeny jako doručené do této firmy dne 6.8.2009 a dne 9.8.2009 E.T. odeslala, pouze na základě těchto písemností, prostřednictvím služby internetového bankovníctví z účtu firmy XXXXX, č.ú. XXXXX, který byl veden u ČSOB a.s., dvě platby v souhrnné výši 205.661,- Euro na bankovní účet společnosti XXXXX, č.ú. XXXXX, vedený u Volksbank Löbau-Zittau eG, ve Spolkové republice Německo, který dne 17.9.2008 založila na pokyn obviněného R.A., nar. XXXXX, bytem XXXXX, která měla k účtu podpisové právo, avšak fakticky s účtem disponoval pouze obviněný L.K.;

- v době od 12.8.2009 do 4.9.2009 byla z tohoto účtu odeslána v pěti platbách celková částka 195.200,- Euro na bankovní účet společnosti XXXXX., se sídlem Oliaji Trade Centre, Francis Rachel Street, P.O.Box 1312, Victoria, Mahé, Seychelská republika, vedený rovněž u Volksbank Löbau-Zittau eG, Spolková republika Německo, č.ú. XXXXX, k němuž měl, jako jediný, dispoziční práva obviněný L.K.,

takto získané finanční prostředky obviněný následně použil tak, že částku v celkové výši nejméně 88.000,- Euro vybral v hotovosti a částku ve výši 26.628,- Euro použil na bezhotovostní úhradu kupní ceny vozidla SUBARU Forester 2.0 TD SH, RZ: XXXXX, u společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, které bylo následně zaregistrováno na společnost XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, jejímž jediným jednatelem a společníkem byla partnerka obviněného, E.H., nar. XXXXX,

a tímto jednáním způsobil firmě XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 205.661,- Euro, tedy 5.283.431,09 Kč

t e d y

sebe a jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

t í m s p á c h a l

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku.

Z a t o s e o d s u z u j e

Podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

6,5 (šesti a půl) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k trestu **propadnutí věci:**

- a) notebooku zn. LENOVO stříbrné barvy, nezjištěného typu a výrobního čísla, včetně zdroje, zajištěného dne 10.8.2010 při provedení domovní prohlídky v bytě XXXXX, na ulici sídl. XXXXX, a uložené do zapečetěného igelitového pytle označeného č. 5 a opatřeného razítkem Policie ČR
- b) 1 ks Flash disku Kingston Data traveler 1 GB, zajištěného dne 10.8.2010 při provedení domovní prohlídky v bytě XXXXX, na ulici sídl. XXXXX, a uloženého do zajišťovacího vaku č. XXXXX

Podle § 70 odst. 5 trestního zákoníku propadlé věci připadají čs. státu.

Podle § 101 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se ukládá **zabraní věci,** a to osobního vozidla SUBARU FORESTER 2.0 TD SH, RZ: XXXXX, VIN: XXXXX, rok výroby 2009, černá metalíza.

Podle § 104 odst. 1 trestního zákoníku zabraná věc připadá čs. státu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit poškozenému – firmě XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX škodu ve výši 5.283.431,09 Kč.

O d ů v o d n ě n í

A. Skutková zjištění

Skutkový děj, popsáný ve výroku rozsudku, byl prokázán dokazováním provedeným u hlavního líčení.

Obžalovaný L.K. nejdříve dne 21.10.2011 využil svého práva a ve věci **odmítl vypovídat.** V souladu s ustanovením § 207 odst. 2 tr. řádu soud přečetl jeho výpověď z přípravného řízení ze dne 13.4.2011 (č.l. 367-372), k níž obviněný uvedl, že na ní v plném rozsahu trvá, neboť, podle jeho názoru, je ta výpověď naprosto přesná. Dále obviněný uvedl, že trvá na tom, že **jednal s P.M. v Brně, někdy i v Břeclavi** a ve všech případech s sebou bral mobilní telefon, který monitorovala policie a zpětně zjišťovala, které hovory byly vedeny a kde se v té době nacházel. Podle jeho názoru není nic jednoduššího než se do záznamů podívat. **Se svědky H. a S. se sešel,** podle svého vyjádření, **jednak v Olomouci** a **jednak u nich v sídle firmy v Krnově.** I v těchto případech sebou měl mobilní telefon a dá se tedy bez problémů dohledat, že se na uvedeném místě v konkrétním čase fyzicky nacházel. V průběhu svého vyjádření vznesl obviněný také výhrady vůči výsledku z přípravného řízení, který vedla policejní komisařka Flašková. Nominální výše pohledávky, kterou získal postoupením od firmy XXXXX na firmu XXXXX je něco přes 200 tis. Euro a cena zaplacená za tuto pohledávku je 10.000,- Euro a bokem 40.000,- Euro. Částka 10.000,- Euro představuje z částky 200.000,- asi 5 % nominální hodnoty. **V závěru dokazování u hlavního líčení dne 1.12.2011,** tj. po výsledku všech dostupných svědků a provedení veškerých důkazů shromážděných v přípravném řízení i u hlavního líčení, požádal obviněný L.K. o to, aby mohl v procesním postavení obžalovaného **před soudem vypovídat,** což mu bylo umožněno.

V rámci své výpovědi obžalovaný nadále, v plném rozsahu popřel trestné jednání, které se mu klade za vinu. Podle jeho názoru ve spise není ucelený obraz o tom, jak se celá událost vyvíjela. Obviněný upozornil na to, že se zabývá tím, že kupuje pohledávky a následně je vymáhá, popř. dělá restrukturalizace firem. Od konce 90. let je členem Komory specialistů pro krizové řízení a insolvenční, přičemž jeho práce spočívá v tom, že pomáhá firmám, které mají vlastní existenční potíže. Počátkem roku 2009 byl osloven jinou firmou, která hledala v České republice výrobce konstrukcí pro fotovoltaické elektrárny. V přípravném řízení, ani u hlavního líčení však obviněný nedokázal tohoto zákazníka blíže konkretizovat, ani k zakázce předložit nějaké doklady. Obviněný, podle svého vyjádření, vytypoval firmu M., neboť zjistil, že ta jediná má kapacitně volný lis k dispozici, a to takový, který by byl schopen uvedené prvky pro zmíněného odběratele vyrábět. Z těchto důvodů obviněný navázal jednání s panem M., snažil se mu vysvětlit, že je třeba podat na jeho firmu insolvenční návrh, neboť P.M. se jinak vystavuje riziku trestního stíhání. Souběžně se obviněný snažil P.M. také vysvětlit, že má pro něj zakázku, která mu může překlenout období krize v Evropě a následně může klidně dál navázat na svoji původní výrobu. Schůzky byly vždy v obecné rovině, ale celek konkretizován nebyl, přestože zde padala i některá čísla a údaje. P.M. byl v té době, podle vyjádření obviněného, psychicky pod velmi silným tlakem. Obviněný má zkušenost s jednáním s takovými lidmi, kterým je, podle jeho názoru, potřeba neustále vysvětlovat donekonečna a opakovat vše do té doby, dokud se sami nerozhodnou. Schůzky byly s P.M. tom, že má na sebe P.M. podat návrh na insolvenční. P.M. se zpočátku bránil, nicméně posléze, podle vyjádření obviněného, pochopil, že jiné východisko nemá a bude na sebe muset návrh na insolvenční podat. Souběžně, jak uvedl obviněný, začali skupovat pohledávky proti M. tak, jak to činili již několikrát a snažili se souběžně podat návrh na insolvenční tak, aby insolvence byla prohlášena co nejdříve a následně insolvenční správce jim mohl, pokud to bude vhodné pro něho, pronajmout výrobní prostory, ve kterých by zakázku realizovali.

Pravděpodobně v červnu nebo v červenci 2009 vstoupili do jednání i s dalším z věřitelů, což byla firma XXXXX, kdy měli zájem koupit jejich pohledávku. Ve firmě XXXXX, však s postoupením pohledávky neměli vůbec žádné praktické zkušenosti, a proto jim obviněný několikrát při schůzkách vysvětloval co a jak se má dělat, ukazoval jim na internetu v insolvenčním rejstříku potřebné postupy nezbytné proto, aby se pohledávka postoupila. Souběžně, jak obviněný opakovaně uvedl, skupovali i jiné pohledávky. Např. firma DARMAR, která koupila pohledávku od jiné firmy, jejíž název si obviněný údajně nevzpomíná. Poté podali insolvenční návrhy, neboť to bylo v souladu s tím, co domluvili s P.M. proto, aby firma mohla dál fungovat.

Co se týče firmy XXXXX, kde obviněný jednal osobně s panem H. i s panem S., pak jim v obecné rovině vysvětlil, jak se pohledávky postupují a z ostražitosti chtěl pouze ty pohledávky, které jsou bonitní, tedy že je druhá strana prokazatelně uznává. Proto se také zaměřili pouze na pohledávky, které byly v notářském zápisu, neboť je to dokument, díky němuž je závazek nezpochybnitelný. Z tohoto důvodu se v počítači obviněného, který následně policie zabavila, objevily informace, které jsou totožné jako informace, které jsou uvedeny v notářském zápise. Jsou to informace týkající se dlužných faktur, které firma M. dlužila firmě XXXXX. Pod slova „totožné informace“ obviněný, podle svého vyjádření, myslí to, že text je přepírávaný z počítače firmy XXXXX do souboru, který měl ve svém počítači a který následně upravoval. Poté přes USB disk nahrál do jejich počítače tyto informace a u nich to vytisknul. Vše je elektronicky přepíráváno, a proto graficky veškeré údaje sedí. V té době připravovali smlouvu o postoupení pohledávky a oznámení o postoupení pohledávky s tím, že obviněný, podle svého vyjádření, měl od firmy XXXXX plnou moc proto, aby jejím jménem mohl v této věci jednat.

V notářském zápise byly uvedeny faktury od data 11.8.2008 až do 23.9.2008, tyto faktury v době, kdy obviněný jednal s firmou XXXXX, už byly firmou M. uhrazeny.

Uhrazeny byly jednak splátkami, které šly bankovním převodem a následně byly některé uhrazeny ještě zápočtem z 22.7. Z těchto důvodů činila dlužná částka jenom 9.007,86 Euro. Přesně taková částka je i ve smlouvě o postoupení pohledávky i v oznámení o postoupení pohledávky. Obviněný upozornil na to, že předmětná cifra se mohla objevit nejdříve 22.7., protože ten den se provedl zápočet mezi firmou XXXXX a firmou XXXXX fyzická osoba. Pokud existují nějaké rozdíly v dokumentech, je to z toho důvodu, že ty faktury byly uhrazeny buď zápočtem nebo penězi. O zápočtech dokonce svědek H. telefonoval před obviněným s někým z firmy XXXXX a dohadoval se na konkrétních fakturách. Faktury, které byly uhrazeny, proto nebyly obviněnému, resp. firmě, kterou zastupoval, postoupeny a nachází se tedy pouze v notářském zápise, nikoliv v oznámení o postoupení pohledávky nebo ve smlouvě o postoupení.

Obviněný L.K. trval na tom, že s firmou XXXXX dojednali, co vlastně bude postupováno, neboť to měly být pouze ty faktury a byla dohodnuta také cena za jejich postoupení, 10.000,- Euro mělo být zaplacen oficiálně, 40.000,- Euro mělo být pro firmu XXXXX a dalších 20.000,- Euro mělo být pro svědka H.. Zmíněných 10.000,- Euro dostala firma XXXXX v zápětí na svůj účet, jak je to uvedeno ve smlouvě o postoupení pohledávky, která je ostatně i v zabaveném počítači obviněného. Zástupci firmy XXXXX, podle názoru obviněného, nakonec pochopili, že firma XXXXX je v situaci, že jim není schopna zaplatit a zároveň také pochopili, že když jsou až čtvrtými zástavními věřiteli, tak jim zřejmě z vlastní nemovitosti P.M. nebudou tyto částky dostatečně uhrazeny. P.M. měl v podstatě zastaven veškerý majetek. Obviněný sám doznal, že např. panu V. poradil, jakým způsobem má postupovat, neboť mu P.M. dlužil asi 80.000,- Kč. V průběhu své výpovědi trval obviněný na tom, že veškeré kroky, které činil, byly v souladu s tím, co bylo domluveno s P.M., Měli zájem na tom, aby firmu M. dali co nejrychleji do insolvenčního řízení. Obviněný sám měl plnou moc od firmy XXXXX, aby jejím jménem mohl jednat. Tato plná moc byla, podle jeho vyjádření ovšem časově limitovaná, takže ke dni tohoto výsledku u hlavního líčení, už plnou moc nemá k dispozici a není zplnomocněn firmou XXXXX k jejímu zastupování. Firma XXXXX s ním údajně odmítá komunikovat, takže sám nemá šanci, aby soudu doložil originál smlouvy o postoupení pohledávky, protože, i když zkoušel hned zprvopočátku doklady získat a snažil se, aby mu firma XXXXX smlouvu zapůjčila, komunikace se rovná nule.

K elektronickým údajům, které měl obviněný k dispozici, v rámci své výpovědi uvedl, že když byl na schůzce se zástupci firmy XXXXX v Krnově, nechal si od nich na flash disk potřebná data nahrát, včetně elektronické podoby jejich hlavičkového papíru, aby je měl u sebe v počítači. Na podporu svého tvrzení předložil obviněný znalecký posudek od znalce pana B., který identifikuje logo firmy XXXXX na kopiích, které měl obviněný pořízeny ze svého počítače. Obviněný sám si počítač zálohoval a na kopii identifikuje, že toto je logo firmy XXXXX, které vypadá stejně jako logo, které je na internetových stránkách firmy XXXXX. Logo v elektronické podobě nelze vytvořit uměle, neboť je neopakovatelné na rozdíl, podle názoru obviněného, od otisků prstů. Logo jakékoliv firmy v elektronické podobě je proto naprosto originální.

V další části své výpovědi obviněný L.K. vysvětlil, že od začátku chtěli dát firmu P.M. do insolvence, tedy dostat se do situace, kdy budou moci s insolvenčním správcem dohodnout pronájem areálu a vyrábět v něm a následně restrukturalizovat postupně tu jeho firmu.

K dotazu soudu obviněný nedokázal vysvětlit, proč při popisu jednotlivých kroků používal množného čísla, resp. koho konkrétně vedle sebe mínil tím, když mluvil o tom, že „my jsme dělali určité úkony“. Obviněný tvrdil, že se účelově spojoval s dalšími podnikatelskými subjekty, které měly podobný nebo skoro stejný zájem, ovšem blíže konkretizovat je nedokázal. V té době údajně podnikal na základě plné moci od firmy XXXXX, přičemž plná moc je, podle jeho tvrzení, založena ve spise. Obviněný v uvedené

době nebyl osobou samostatně výdělečně činnou, nebyl společníkem ani jednatelem právnické osoby a nebyl ani zaměstnancem, tedy v pracovním poměru u jiné firmy. Živil se údajně tím, že podnikal, jak popsal v rámci své výpovědi, na základě plné moci od firmy XXXXX. Podnikatelské oprávnění od českého státu však neměl žádné. Příjmy, které takovým způsobem získal, z hlediska daňového řešil jeho daňový poradce, neboť obviněný sám, podle svého vyjádření, nemá povinnost znát účetní doklady do detailů. Daňové přiznání podal takové, jak mu zákon říká, že má podat. Bylo to daňové přiznání k dani z příjmu fyzických osob. Zda platil zdravotní a sociální pojištění to neví, neboť i to je, podle jeho názoru, problémem jeho daňového poradce. K dotazu soudu však obviněný nedokázal vysvětlit, co je a co není podnikání, když na vysvětlenou uvedl, že jako OSVČ nepodnikal a nebyl ani členem statutárního orgánu ani společníkem v nějaké firmě v České republice, avšak kdekoli jinde ano. Kde to však konkrétně bylo, sám nevěděl. Na základě plné moci zastupoval kromě firmy XXXXX údajně hodně firem, avšak žádnou z dalších nedokázal na výzvu soudu jmenovat.

Na výzvu soudu se obviněný nedokázal vyjádřit k tomu, zda prvotní iniciativa ve vztahu k firmě XXXXX vzešla od něj nebo od poškozeného subjektu, připustil však, že kontakt zprostředkoval nějaký třetí subjekt, který však přesně sám konkretizovat nedokázal. Firmy, které byly osloveny, údajně hledaly někoho, kdo bude schopen naohýbat profily pro fotovoltaické elektrárny. Úkony ve vztahu k firmě XXXXX dělal v zájmu firmy, která potřebovala něco vyrobit, kteřá to však byla firma, na dotaz soudu vysvětlit neodkázal. Na dotaz soudu, zda P.M. kontaktoval obviněného, aby mu pomohl s insolvenčním řízením, obviněný uvedl, že nikoliv, že on sám kontaktoval P.M., neboť chtěl vyrobit prvky konstrukcí pro fotovoltaické elektrárny. K dotazu soudu, zda obviněného P.M. výslovně požádal o pomoc v insolvenčním řízení, obviněný odpověděl, že na takovou otázku nedokáže nikdo odpovědět. Obviněný sám k dalšímu dotazu soudu uvedl, že neví, proč měl zájem na tom, aby právě firma XXXXX dělala vše podle zákona. Chtěl, aby byla ozdravena proto, že je to jeho činnost, neboť obviněný sám se tím zabývá. Finanční prostředky získávané pro svoji obživu odmítl obviněný jakkoliv konkretizovat a stejně tak odmítl objasnit svoje majetkové poměry.

K dotazu státního zástupce, obviněný uvedl, že neví, kdo jménem společnosti XXXXX podepsal plnou moc, která mu byla udělena. Majitelem společnosti XXXXX je údajně Srb, kterého obviněný zná pod jménem A., přičemž připustil, že se zřejmě jedná o G.I.. Obviněný nedokázal soudu sdělit název firmy, pro niž zajišťoval nebo zprostředkoval zakázku v oblasti fotovoltaiky, což vysvětlil tím, že mu z paměti vypadávají jména a názvy a od události uplynuly dva roky. Za tuto zakázku měl získat odměnu řádově přes 20 mil. Kč jako podíl na zisku ze zakázky. Peníze však neobdržel, neboť, podle svého vyjádření, nic neudělal. Za úkony ve vztahu k firmě XXXXX placen nebyl.

K dalším dotazům státního zástupce obviněný vysvětlil, že účet společnosti XXXXX u peněžního ústavu Volksbank Löbau-Zittau v Německu zřizovala na jeho popud R.A., a to proto, že potřebovali založit optimalizační schéma, kdy firma XXXXX měla daňový domicil ve Wyomingu a pokud by i tam realizovala zisky musela by je danit. Z důvodu daňové optimalizace vlastnila firmu XXXXX firma XXXXX, která neplatila žádné daně z příjmu. R.A. byla člověkem, který zakládal účet v bance a na tu dobu měla plnou moc od firmy XXXXX, potom zůstala disponentem účtu pro banku, ale disponentem byl ten, kdo měl plnou moc. R.A. účet založila proto, že to odpovídalo schématu, které potřebovali, podle vyjádření obviněného, na ty cisterny. Na výzvu státního zástupce však obviněný schéma objasnit nedokázal, ani to proč tam figurovala právě R.A. s odkazem na to, že detaily si již s odstupem několika let nepamatuje. R.A. měla pro založení účtu zakládací listiny firmy XXXXX, plnou moc a občanský průkaz. Plná moc byla vystavena od firmy XXXXX pro R.A., avšak kdo konkrétně ji vystavil, obviněný určit nedokázal. Veškeré doklady, které byly spojeny s touto firmou XXXXX odcházely, podle tvrzení obviněného, do Wyomingu. Je možné, že některé doklady R.A. dala obviněnému, avšak potom byly stejně odeslány do Ameriky. Co se týče

úctu, byl obviněný, podle svého vyjádření, jedním z disponentů, potom tam byli ještě dva nebo tři. Zmíněný A. měl údajně platební kartu. Postupně se však stáhl a přestal komunikovat, takže obviněný na něj aktuálně nemá žádný kontakt. R.A. v bance uvedla jako doručovací adresu svoje bydliště pouze pro doručování bankovních výpisů, nebyla to korespondenční adresa firmy. Obviněný údajně aktuálně figuruje nejen ve firmě XXXXX, ale přesto žádnou korespondenci nemá nasměrovanou na sebe, neboť se snaží nemít ji na sebe nasměrovanou, což vysvětlil tím, že v průběhu celého dne bývá jednak mimo bydliště a nestíhá si vybírat poštu a navíc mu bývá pošta ze schránky často nepřizpůsobivými občany vybrána. V rámci této výpovědi u hlavního líčení pak obviněný, na rozdíl od své výpovědi z přípravného řízení, ještě uvedl, že se zástupci firmy XXXXX byla za postoupení pohledávky domluvena ještě další částka 20.000,- Euro pro pana H. To obviněný u hlavního líčení vysvětlil tím, že nemá, jak by to prokázal, ale H. jej o platbu požádal a on ji odsouhlasil. Předpokládal sám, že věc skončí již v přípravném řízení a on sám nechtěl, aby se situace mezi H. a jeho společníkem zkomplikovala. Obviněný sám byl velmi překvapen tím, že P.M. se odklonil od toho, co si vzájemně domluvili, neboť věděl, že oni pohledávky skupují proto, aby co nejrychleji udělali insolvenční a mohli dále fungovat.

Ke svému vztahu s E.T. obviněný u hlavního líčení uvedl, že se s ní znal delší dobu, avšak k jejich těsnému kontaktu došlo až poté, co P.M. změnil směr. Bylo s ním totiž dohodnuto, že se budou snažit o insolvenční a M. udělal skrčku tím, že zaplatil pohledávku, kterou zaplatit neměl. Částka přes 200.000,- Euro, která došla na účet firmy XXXXX měla být rozvrstvena podle dohody s dotyčným A.. Obviněný však nedokázal vysvětlit, jak se s ním dohodl s odůvodněním, že to pustil z hlavy. Pokud byla částka 90.000,- Euro vybrána obviněným v hotovosti a přibližně za 26.000,- Euro bylo pořízeno auto zaregistrované na firmu přítelkyně obviněného, pak obviněný uvedl, že zřejmě taková byla dohoda s A.

K listinnému důkazu – Oznámení o postoupení pohledávky (č.l. 18) obviněný uvedl, že tento papír, který je nadepsaný jménem P., se trochu podobá papíru, který je originál od advokátní kanceláře Klusák, Pešek., a to proto, že obviněný se snažil jím vysvětlit, jak celý proces vypadá, tedy zástupcům firmy XXXXX, a proto tam takový dokument vytiskl na tzv. šmíráku. V této podobě tam listina také zůstala ležet.

K dotazu svého obhájce obviněný nedokázal určit název dokumentu, o kterém vypovídal, že 12.8.2009 jej ve firmě XXXXX tzv. stahoval. Ani neví z kterého počítače to bylo stahováno. Dodatečně se na flash kartě, na kterou byla data nahrávána, objevilo, že je to stažené z počítače J.S..

Obhajoba obžalovaného L.K. byla vyvrácena především svědeckou výpovědí svědka P.M., majitele poškozené firmy, který vypovídal v přípravném řízení (č.l. 503-510) shodně jako u hlavního líčení dne 1.12.2011. P.M. připustil, že na počátku roku 2009 byla situace jeho firmy špatná, obchod se absolutně zastavil a on sám byl ve velmi špatné psychické situaci, dokonce připustil, že i nadměrně požíval alkoholické nápoje. V rámci své výpovědi svědek opakovaně a zcela kategoricky popřel, že by se setkal fyzicky s obviněným předtím, než byla provedena finanční transakce, která je předmětem obžaloby. P.M. jednoznačně uvedl, že obžalovaného dříve neznal, obžalovaný v jeho firmě nikdy nepracoval, neměli uzavřenou ani smlouvu o nějakém externím poradenství. Fakticky se s obžalovaným seznámil až po této finanční transakci, a to prostřednictvím P..

P.M. ve své výpovědi uvedl, že praxe ve firmě byla taková, že mu každý den pracovníce v rámci doručované pošty předkládaly také výpisy z účtu. Bylo podivné, že asi tři dny, před touto transakcí, mu žádné výpisy předloženy nebyly, následně on byl od pondělí v nemocnici a ani tam mu informace o stavu na účtu poskytovány nebyly. Pracovnice firmy M.G. mu situaci vysvětlila tím, že údajně nefunguje internetové bankovníctví. Svědek byl propuštěn z nemocnice ve středu, do firmy se dostavil ve čtvrtek a znovu neměl informace o

aktuálním stavu na firemním účtu. Oproti všem zvyklostem se proto v pátek vypravil do peněžního ústavu společně s M.G., neboť bylo třeba vybrat finanční prostředky na úhradu mezd zaměstnancům. Na místě svědek od bankovní pracovnice zjistil, že peníze z účtu byly převedeny na nějaký další účet a fakticky mu z účtu firmy zmizelo cca 5 mil. Kč. P.M. potvrdil, že se okamžitě snažil telefonicky kontaktovat E.T., účetní firmy, která však byla krátce předtím hospitalizovaná v nemocnici. Přestože svědek využil všech svých konexí ve vedení nemocnice, aby se dostal za E.T. i na infekční oddělení, ona jej odmítla přijmout. Přijala pouze spolupracovníci M.G., která následně svědkovi sdělila, že mu E.T. zavolá. P.M. potvrdil, že skutečně asi za hodinu, když již byl ve firmě mu E.T. telefonovala, že finanční prostředky skutečně sama převedla, neboť byla o předchozím víkendu na svatbě, někdo ji tam vydíral a ona nechce nechat ublížit sobě nebo své dceři. Tomuto telefonátu byl přítomen také zaměstnanec firmy D.M., kterého P.M. záměrně upozornil na to, že mu telefonuje E.T.

V rámci své výpovědi se P.M. také vyjádřil ke standardní praxi v jejich firmě přitom, když jako majitel firmy dával účetní E.T. pokyn k provedení určitých plateb z účtu. Dispoziční právo s tímto účtem měla kromě svědka i E.T. a M.G., která však vyloučila, že by transakci v částce řádově 5 mil. Kč sama provedla. Běžná praxe ve firmě byla taková, že P.M. většinou veškeré platby konzultoval s účetní firmy E.T. a pokud sám rozhodl, že je třeba určitou platbu provést, pak na potřebný doklad dal svoji parafu, aby měl jistotu, že E.T. dal souhlas s platbou. V období, které předcházelo této transakci, pak naopak, vzhledem ke špatnému ekonomickému stavu firmy, právě E.T. sama od svědka takový souhlas písemně vyžadovala, aby, jak sama tvrdila, nebylo na ni, že určitou platbu provedla. P.M. opakovaně a zcela kategoricky v rámci své výpovědi u hlavního líčení, obdobně jako v přípravném řízení, vyloučil, že by dal E.T. osobní souhlas s tím, aby tuto transakci řádově 200.000,- Euro provedla. Ve své výpovědi svědek vysvětlil, že se snažil udržet chod firmy do poslední chvíle, snažil se především platit zdravotní, sociální pojištění, mít v pořádku veškeré platby vůči státu a navíc by byl zcela sám proti sobě, když by poslední finanční prostředky firmy použil na úhradu jedné pohledávky. P.M. rovněž vysvětlil, že neměl důvod, aby zaplatil postoupenou pohledávku, když navíc s firmou XXXXX několik měsíců předtím uzavřeli nejen notářsky ověřenou dohodu o uznání závazků, ale především splátkový kalendář, který svědkova firma také dodržovala. Pokud si svědek, podle svého vyjádření, vybavil, dokonce s platbami byli v předstihu. Firma XXXXX byla jejich dlouhodobým obchodním partnerem, vztahy mezi nimi byly dobré a také proto, vzhledem k finančním potížím firmy XXXXX, byl uzavřen splátkový kalendář. Svědek tento splátkový kalendář ve své firmě dodržoval a navíc za tyto závazky ručil dalšími nemovitostmi. Notářský zápis se týkal dluhu ve výši řádově 5 – 5,5 mil. Kč. Část dluhu byla uhrazena vzájemným zápočtem, část plateb byla poskytnuta z jejich strany dokonce v hotovosti. Za těchto okolností by bylo tedy zcela nelogické, aby svědek jednorázově zaplatil jiné, jemu neznámé firmě, pohledávku, kterou měla údajně postoupit firma XXXXX. Poté, co byly svědkovi předloženy **listinné materiály (č.l. 14-18)**, svědek uvedl, že se jedná o listiny, které byly dodatečně s odstupem cca 3 týdnů nalezeny v kanceláři E.T.. Byly to kopie, originály nikdy ve firmě nenašli. P.M. vysvětlil, že po zjištění tohoto neoprávněného převodu částky řádově 5 mil. Kč nemohl dlouhodobě uvěřit, že by zaměstnanci jeho firmy za jeho zády udělali takovou transakci. Neustále se snažil najít vysvětlení, najít nějaký dokument na základě něhož E.T. platbu provedla. Tato svědkyně totiž dále s P.M. odmítala komunikovat a výpověď z firmy podala písemně, přibližně ve stejném období jako zaměstnanci M.G. a D.P.. Když se konečně po několika týdnech dostali do kanceláře E.T., která byla zamčená, našli právě tyto listinné materiály. Svědek z nich zjistil, že by v transakci mohla figurovat firma XXXXX, a proto okamžitě volal R. H. s tím, proč za jeho zády postupovali pohledávku, když on sám splátkový kalendář dodržuje i celou dohodu. Svědek H. mu však řekl, že nic takového neudělali a měl by P.M. sám ověřit, jestli má v rukou originál nebo kopii potřebných dokladů. Originál těchto dokladů však nenašli a listiny

činily dojem, že nebyly doručeny běžnou poštou, ale, jak potvrdila svědkyně S. následně u hlavního líčení, působily dojemem, že byly vytištěny z tiskárny, neboť papír byl čistý, bílý, rovný.

P.M. dále uvedl, že v pondělí po zjištění transakce se setkal nejdříve sám s P., který jej v neděli telefonicky kontaktoval s tím, že si jej najala konkurence, aby svědka zlikvidovali. Na dotazy P.M., zda mu právě P. sebral peníze, dotyčný odpovídal velmi neurčitě. P.M., podle svého tvrzení, P. z minulosti nijak neznal. První schůzka se uskutečnila v restauraci v Brně v nákupním centru Olympia. Druhá schůzka s P. se uskutečnila už i v přítomnosti obžalovaného L.K., a to v kanceláři právního zástupce P.M.. Schůzka trvala velmi krátce, neboť P. s obžalovaným svědkovi neustále nabízel nějakou ochranu, na kterou ovšem svědek sám odmítl jakkoliv přistoupit a, podle jeho vyjádření, tedy nebylo o čem dále jednat. Třetí schůzku pak vyvolal bývalý zaměstnanec firmy XXXXX D.P.. Schůzka se uskutečnila v Brně. Přítomen na ní byl, kromě svědka, P., D.P., obžalovaný a svědek. D.P. svědkovi ostatní přítomné muže představil, jako lidi, kteří chtějí jeho firmě pomoci a chtějí ji zachránit. Podle domněnky svědka, D.P. s těmito osobami spolupracoval už v minulosti. Na této třetí schůzce, podle vyjádření P.M., obviněný neustále svědka tlačil do toho, aby na sebe podal insolvenční návrh, což svědek dlouhodobě odmítal. Odmítal také předložený návrh podepsat, event. s P. v tomto směru jakkoliv spolupracovat. S určitým časovým odstupem se pak svědek P.M., podle svého vyjádření, dozvěděl od svých obchodních partnerů, např. pana L. o tom, že E.T.s obviněným jej navštívili s tím, že svědkovi firmu v budoucnu budou ovládat a chtějí navázat spolupráci, zatímco zástupci firmy „H. a H.“ svědkovi sdělili, že D.P. skupuje pohledávky za jeho firmou, což mu ostatně také D.P. sám potvrdil.

V rámci své výpovědi u hlavního líčení svědek P.M. rovněž popsal způsob rozdělování a evidence pošty v jeho firmě, když potvrdil, že došlá pošta se musela orazítkovat a jednotlivým zaměstnancům se přidělovala k vyřízení podle rozdělovníku. Pošta se evidovala v knize a po nahlédnutí na čl. 590 svědek uvedl, že doklad pochází z jejich firmy a svědčí o výpisu z programu, který byl určený k evidenci pošty. Současně P.M. vysvětlil, že např. poznámka č. 555 znamená, že poštu obdržela E.T.

V rámci své svědecké výpovědi pak P.M. zcela kategoricky vyloučil, že by dal někomu ze zaměstnanců firmy pokyn k tomu, aby posílali obžalovanému, byť elektronickou poštou, interní informace týkající se především ekonomického stavu jeho firmy. Ostatně obžalovaného před touto neoprávněnou finanční transakcí ani neznal a obžalovaný rozhodně nebyl ani externím poradcem jeho firmy. Svědek se s obžalovaným fyzicky seznámil až po zjištění tohoto neoprávněného převodu peněz přes M.P.. Obžalovaný tedy v jeho firmě nebyl ani zaměstnancem ani s ním neměl uzavřenu smlouvu o externím poradenství.

S výpovědí svědka P.M. korespondují také svědecké výpovědi svědků R.H. a J.S., statutárních zástupců firmy XXXXX, kteří byli vyslechnuti u hlavního líčení dne 15.11.2011.

Svědék R. H. vypovídal u hlavního líčení shodně jako v přípravném řízení (č.l. 409-411), když potvrdil, že firma XXXXX byla jejich dlouhodobým obchodním partnerem, avšak v roce 2009 existovaly vysoké dluhy, které se pohybovaly kolem 5 mil. Kč, proto přivezli do sídla firmy XXXXX notářku Ivanu Valtovou z Bruntálu a sepsali notářský zápis o uznání dluhu i o splátkovém kalendáři. Dluh činil 408.842,88 Euro. P.M. tyto dluhy zajistil ještě zástavami – pozemky. Po předložení notářského zápisu (č.l. 422-429) R. H. potvrdil, že se jedná o ten notářský zápis o němž ve své výpovědi mluvil. Co se týče splátkového kalendáře, ten firma XXXXX dodržovala, splátky byly dohodnuty ve výši 35 tis. Euro měsíčně a platby chodily na účet jejich firmy. Výjimku tvořila snad jedna platba, která byla v jejich firmě přijata v hotovosti a vystaveny byly příjmové doklady. P.M. měl v srpnu 2009 dokonce předplaceno o 10.000,- Eur. Kdo konkrétně z firmy XXXXX v tomto případě peníze přivezl, svědek s odstupem času určit nedokázal. R.H. v rámci své výpovědi vysvětlil, že firma

XXXXX byla jejich dlouhodobým obchodním partnerem a pokud přistoupili na splátkový kalendář a P.M. také splátky dodržoval, pak neměli důvod, aby pohledávku prodali. R.H. jednoznačně uvedl, že pohledávky neprodali, ani o nich s nikým nejednali. Rozhodně k tomu neměli žádný důvod. Podle svého vyjádření svědek nezná ani obžalovaného L.K., neboť jeho jméno se dozvěděl až na policii.

U hlavního líčení byli svědkovi předloženy listiny – **Smlouva o postoupení pohledávky a Oznámení o postoupení pohledávky (č.l. 14, 18)** a svědek jednoznačně uvedl, že tyto dokumenty v jejich firmě nesepsali ani nepodepsali. Na č.l. 17 rozhodně není jeho podpis, i když svědek se takto podepisuje. M.P., ani firmu XXXXX nezná. Je pravdou, že částku 10.000,- Euro obdrželi na firemní účet od společnosti XXXXX se sídlem v USA, ale prostřednictvím svého advokáta Dr. Bartáka pátrali po původu těchto peněz. Proto zaslali také na dvě adresy doporučené dopisy s žádostí o vysvětlení, proč jim platba ve výši 10.000,- Euro byla poskytnuta. Jeden z dopisů se jim vrátil jako nedoručený, na druhý dopis odpověď nedostali. Nedoručený zůstal dopis odeslaný do Jihlavy a bez odpovědi zůstal dopis zasláný do Šumperka do advokátní kanceláře. Firma XXXXX, resp. žádný z jejich zástupců jim tedy nevysvětlil, proč ze svého účtu zaslal na účet jejich firmy XXXXX částku 10.000,- Euro.

R.H. také vyloučil, že by znal M.P., event. s ním někdy jednal.

V závěru své výpovědi R.H. potvrdil, že svědek P.M. mu skutečně rozrušený telefonoval, ptal se, proč jej prodali. R.H., podle svého vyjádření, vůbec nevěděl, o čem P.M. mluví. Dodatečně zjistil, že se jednalo o prodej pohledávky. P.M. se jej ptal, zda zná nějakého Kužela, což R.H., podle svého vyjádření, vyloučil. Bylo to zřejmě až v době, co se zjistilo, že pohledávka měla být postoupena. Kdy to však přesně bylo, si svědek vybavit nedokázal.

R.H. rovněž zcela vyloučil, že by s ním E.T. telefonicky hovořila ohledně výše dluhu nebo pohledávky. Dodatečně pak svědek vysvětlil, že jejich firma má vlastně jednu kancelář, v níž sedí on společně s kolegou J.S.. Účetnictví pro ně zpracovává externí firma a jejich firma tedy žádnou vlastní účetní nezaměstnává.

S výpovědí svědka R.H. koresponduje výpověď **svědka J.S.**, druhého statutárního zástupce společnosti XXXXX, který u hlavního líčení vypovídal rovněž shodně jako v přípravném řízení (č.l. 556-561). Také tento svědek potvrdil, že před sepsáním notářského zápisu měl P.M. u jejich firmy dluh v řádech milionů korun. Notářský zápis sepsali ve Valticích ve firmě XXXXX, kam přivezli svoji notářku Mgr. Valtovou. Obsahem notářského zápisu bylo uznání dlužného stavu a dohoda o splátkovém kalendáři. Splátky byly stanoveny na 35 tis. Euro měsíčně a navíc bylo zřízeno zástavní právo k nemovitostem – pozemkům. Splátkový kalendář, jak potvrdil rovněž svědek J.S., byl dodržován. Také tomuto svědkovi byly předloženy listinné důkazy (č.l. 14-20), k nimž svědek uvedl, že listinný důkaz - Oznámení o postoupení pohledávky (č.l. 14) viděl u policie, ostatní dokumenty nezná. J.S. shodně jako R.H. kategoricky vyloučil, že by pohledávku za firmou XXXXX prodali kterékoliv firmě, zejména pak firmě XXXXX. Pohledávku nadále vedou ve svém účetnictví a jsou přihlášení do konkurzu. Rovněž J.S. logicky vysvětlil, že neměli nejmenší důvod pohledávku komukoliv postoupit, neboť firma XXXXX byla jejich dlouhodobým obchodním partnerem a splátkový kalendář dodržovala. V případě nezaplacení pohledávky existovaly zástavy – nemovitosti. J.S. uvedl, že obžalovaného L.K. zřejmě nezná, resp. si na něj nevzpomíná. S firmou XXXXX neměli v minulosti žádné obchodní nebo společenské kontakty a sám ani nevěděl, že taková firma existuje. Rovněž M.P. nezná, resp. na adresu jeho kanceláře zřejmě posílali ten druhý dopis. Osobně se s ním svědek nesetkal a co se týče schůzek v Olomouci, na nichž měl být přítomen se svým společníkem R.H., obžalovaným a D.P., pak ani na tuto schůzku si svědek nevzpomíná.

Rovněž J.S. potvrdil, že na jejich účet 18.8.2009 přišla platba ve výši 10.000,- Euro, avšak kdy se o této platbě přesně dozvěděl určit nedokázal, byť měli k dispozici internetové

bankovníctví. Aby zjistili původ této platby odeslali dva doporučené dopisy, které sepsal jejich právní zástupce. Pohledávka za firmou XXXXX je aktuálně přihlášena v insolvenčním řízení. K dotazu obhájce svědek uvedl, že sám nepátral potom, jak se mohlo stát, že je vyznačen jako uživatel v souboru „Oznámení o postoupení pohledávky“.

Ke stěžejním listinným důkazům – Oznámení o postoupení pohledávky (č.l. 14 – 17) a Oznámení o postoupení pohledávky a výzva k úhradě (č.l. 18 – 20) se u hlavního líčení dne 15.11.2011 vyjádřili také svědkové M.P. a M.K..

M.K., advokát advokátní kanceláře, která v uvedené době zaměstnávala M.P., jako advokátního koncipienta, k těmto listinným důkazům uvedl, že Oznámení o postoupení pohledávky (č.l. 14 a násl.) nezná. Oznámení o postoupení pohledávky a výzvu k úhradě (č.l. 18 – 20) je listina, která byla původně předmětem dotazu policie do jejich advokátní kanceláře. Od samého počátku svědek trvá na tom, že listinu nevyhotovil a také proto podal trestní oznámení na neznámého pachatele. Oznámení o postoupení pohledávky a výzva k úhradě je, podle jeho názoru, falzifikátem. O této listině se bavil také se svým kolegou, který mu rovněž potvrdil, že listinu nevyhotovil, ani ji nepodepsal. M.K. dále vysvětlil, že forma této listiny neodpovídá standardnímu hlavičkovému papíru nebo standardní hlavičkové listině jejich kanceláře. On sám, ani M.P., který je uveden v záhlaví této listiny, listinu nevyhotovili. Svědek dále vysvětlil, že v jejich advokátní kanceláři používají listiny, kde v záhlaví je uveden on jmenovitě, jako advokát, nikoliv P. V době, kdy měla být listina vyhotovena, byl totiž M.P. advokátním koncipientem nikoliv samostatným advokátem. Na zápatí listiny, kterou advokátní kancelář běžně používá, má svědek kontaktní údaje, včetně zápisu do seznamu advokátů a čísla bankovního účtu. Ke kontaktním údajům týkajícím se M.P. se v podrobnostech M.K., jako svědek, vyjádřit nedokázal, zejména nebyl schopen potvrdit, jestli kolega tehdy přesně používal právě tuto emailovou adresu. Svědek dále uvedl, že společnost XXXXX nezná a stejně tak nezná osobu P.M., jako fyzickou osobu, která podniká ve Valticích.

Svědkovi bylo dále předloženo Vyjádření k žádosti ze dne 9.9.2009 (č.l. 485), které bylo z jeho advokátní kanceláře odesláno Policii ČR, SKPV, Brno dne 16.9.2009. K tomuto vyjádření svědek uvedl, že je sám sepsal a vysvětlil, že pokud ve vyjádření tvrdil, že nezastupuje společnost XXXXX a u hlavního líčení v rámci svého výsledku uvedl, že společnost zastupoval, byť nedokázal přesně specifikovat, kdo a v jakém rozsahu, resp. k jakým úkonům mu plnou moc udělil, bylo to myšleno ve vztahu ke kauze pana M.. Dotaz policejního orgánu zněl tak, zda jeho advokátní kancelář zastupuje tuto společnost ve vztahu k P.M., a proto svědek reagoval negativně.

S výpovědí svědka M.K. koresponduje také výpověď svědka M.P., který potvrdil, že v uvedené době nebyl samostatným advokátem, ale byl pouze advokátním koncipientem v advokátní kanceláři Mgr. Michala Klusáka. Také tento svědek uvedl, že společnost XXXXX se sídlem v Kronově nezná, firma XXXXX je mu sice povědomá, ale v podrobnostech se k ní vyjádřit nedokáže. Společnost XXXXX se sídlem v USA ve státě Wyoming zná, ale s ohledem na advokátní mlčenlivost se k této společnosti vyjádřit nemůže. Také svědkovi M.P. byly předloženy stěžejní listinné důkazy, a to Oznámení o postoupení pohledávky č.l. 14 a Oznámení o postoupení pohledávky a výzva k úhradě č.l. 18. K těmto listinným důkazům svědek uvedl, že doklad založený na č.l. 14 tedy Oznámení o postoupení pohledávky v minulosti neviděl. Oznámení o postoupení pohledávky a výzvu k úhradě (č.l. 18) viděl při výsledku u policie, avšak zcela popřel, že by tuto listinu vytvořil nebo ji vytvořila vůbec advokátní kancelář Mgr. Klusáka. Svědek M.P. jednoznačně uvedl, že na této listině není ani jeho podpis. V plném rozsahu setrval na svém stanovisku, které ostatně uvedl již ve své výpovědi v přípravném řízení (č.l. 529), tedy že tuto písemnost nekoncipoval, když při jejím podrobnějším zkoumání mimo jiné zjistil, že emailová adresa XXXXX, která je

v záhlaví uvedena, nebyla v srpnu 2009 už aktivní. Od ledna 2009 svědek používal emailovou adresu XXXXX. Navíc v srpnu 2009 byl advokátním koncipientem, takže sám společnost XXXXX zastupovat nemohl. U hlavního líčení svědek připustil, že s obžalovaným absolvoval v rámci poskytování právních služeb několik schůzek a je proto možné, že se v Olomouci v hotelu Hesperia zúčastnili schůzky také s J.S. a R.H.. V podrobnostech se svědek nedokázal vyjádřit k charakteru a rozsahu plné moci, na základě níž měla advokátní kancelář obžalovanému poskytovat právní služby. K dotazu státního zástupce pak svědek uvedl, že s jistotou by řekl, že nikdy nevyhotovil Smlouvu o prodeji nebo o postoupení pohledávky mezi společnostmi XXXXX a P.M. Samostatnou advokátní kancelář má od 1.1.2011.

Další skupinu důkazů tvoří svědecké výpovědi svědků – zaměstnanců nebo spolupracovníků firmy XXXXX. Nejpodstatnější je pochopitelně svědecká výpověď svědkyně E.T., která finanční transakci prostřednictvím internetového bankovníctví provedla.

Svědčce E.T. byla vyslechnuta u hlavního líčení dne 11.11.2011 a vypovídala shodně jako v přípravném řízení (č.l. 567 a násl.). E.T. pracovala ve firmě XXXXX jako účetní – ekonomka od podzimu 2002 cca do podzimu 2009. U hlavního líčení vysvětlila, že byla na pozici hlavní ekonomky a účárna jí byla podřízená. Oprávnění k internetovému bankovníctví měla ona sama, dále M.G. a paní L.. Veškeré převody se, podle vyjádření svědkyně, dělaly vždy na příkaz P.M. Co se týče sporné platby ve výši cca 200.000,- Euro, k tomu svědkyně E.T. uvedla, že do společnosti přišlo „Oznámení o postoupení pohledávky“, které měla v poště. O došlé poště se vedla evidence v knize přijaté pošty, kam údaje zapisovala buď ona sama nebo M.G., event. sl. Š.. Provedení této konkrétní platby svědkyně, podle svého opakovaného vyjádření, konzultovala s P.M., který jí ještě ve čtvrtek večer poslal SMS zprávu. Platbu svědkyně provedla na základě příkazu či souhlasu P.M. v neděli večer. Pohledávka byla na základě tohoto Oznámení postoupena ze společnosti XXXXX, který byl jedním z jejich největších dodavatelů hydraulického materiálu a také jedním z jejich největších věřitelů, na společnost XXXXX. E.T. uvedla, že platbu provedla v neděli večer, P.M. byl následně hospitalizován v nemocnici a také ona sama během několika dnů pro zdravotní problémy byla v nemocnici hospitalizovaná. P.M. už byl v té době propuštěn, chtěl svědkyni v nemocnici navštívit, k čemuž dokonce využil rodinné známosti s ředitelkou nemocnice, ovšem svědkyně s ním odmítla mluvit a potvrdila, ostatně shodně jako samotný P.M., že přijala v nemocnici pouze M.G.. E.T., podle svého vyjádření, řekla M.G. k platbě cca 200.000,- Euro, že vždy zadávala jen takové příkazy k platbě, na které jí P.M. dal příkaz. Po propuštění z nemocnice a následné pracovní neschopnosti pak svědkyně do firmy zpět nenastoupila, ale dala písemnou výpověď.

K osobě P.M. svědkyně uvedla, že v poslední době, cca od počátku roku 2009, začaly ve firmě vznikat problémy, a proto zřejmě začal P.M. nadměrně požívat alkohol, který kombinoval s léky a, podle jejího názoru, s ním byla velmi špatná spolupráce.

E.T. trvala na tom, že kontakt na obžalovaného dostala právě od P.M., neboť obžalovaný byl údajně jedním z řady různých poradců, které P.M. v poslední době vyhledával, aby mu pomohli ozdravit firmu. Konkrétně však svědkyně nedokázala uvést, zda obviněného ve firmě XXXXX někdy fyzicky viděla, event. zda byly za konzultační činnost z firmy poskytnuty obviněnému nějaké platby. Podle jejího názoru jejíma rukama žádné platby obžalovanému z firmy XXXXX neprošly a jak to řešil P.M. s úhradou tohoto poradenství, sama neví.

K opakovanému dotazu svědkyně uvedla, že tuto spornou platbu si nechala ještě odsouhlasit někým z firmy XXXXX, ale s kým konkrétně a přesně kdy telefonovala, si neodkázala vzpomenout. P.M. jí definitivní příkaz k provedení platby, dal ve čtvrtek večer formou SMS zprávy. V průběhu dne údajně s ním sama celou záležitost ještě konzultovala.

Podle svého vyjádření se svědkyně spokojila s takto zadaným pokynem k provedení platby ve výši cca 200.000,- Euro a písemný příkaz od P.M. nepožadovala. P.M. jí tedy až ve čtvrtek večer řekl, že platbu budou muset zaplatit. Z tohoto důvodu svědkyně přišla do firmy v neděli večer, neboť v pátek měla dovolenou a v sobotu byla údajně na svatbě. Příkaz k platbě zadala prostřednictvím internetového bankovníctví, k němuž měla přístup díky tomu, že měla potřebnou kartičku, která se vkládala do čtečky.

Ve své výpovědi u hlavního líčení E.T. uvedla, že P.M. dostával každý den v tištěné podobě informace o zůstatcích na účtech firmy, které kontroloval a také kontroloval, zda byly provedeny na základě jeho příkazu jednotlivé platby. Svědkyně si u hlavního líčení nedokázala přesně vzpomenout, zda někdy v minulosti nastala situace, že by P.M., byť dodatečně dal najevo, že s platbou nesouhlasil a ta byla provedena bez jeho vědomí. Podle vyjádření svědkyně nelze paušalizovat, že by ve firmě vznikaly problémy mezi svědkyní a dalšími pracovníci a P.M.z hlediska toho, jaké platby mohou být provedeny, nebo že vůbec provedeny byly. E.T. si, podle svého vyjádření, nedělala žádné poznámky o tom, kdy konkrétně a jakou formou jí P.M. dal souhlas k provedení platby. Oznámení o postoupení pohledávky, na základě něhož platbu provedla, bylo do firmy, podle jejího vyjádření, doručeno běžnou poštou.

K dotazu soudu svědkyně uvedla, že když toto Oznámení dostala, nahlédnutím do účetnictví zjistila, že zde existuje nějaká disproporce a právě proto platbu ověřovala ve společnosti XXXXX. Kolik firma XXXXX této firmě XXXXX již zaplatila na základě notářského zápisu, svědkyně, byť byla hlavní ekonomkou firmy, určit nedokázala. Po odeslání této sporné platby ve výši cca 200.000,- Euro zůstaly na účtu, podle jejího názoru, ještě nějaké finanční prostředky, ale přesnou částku svědkyně určit nedokázala. Konkrétně o této platbě P.M. se svědkyní údajně vůbec nemluvil. V rámci své výpovědi svědkyně uvedla, že ji osobně nikdo nevydíral, pouze P.M. zaslal její dceři výhrůžnou SMS zprávu o tom, že policie vezme svědkyni do vazby.

V rámci své výpovědi učiněné u hlavního líčení E.T. také uvedla, že obviněnému L.K. posílala dokumenty týkající se ekonomického stavu firmy XXXXX, ovšem obdobné dokumenty posílala spoustě jiných firem. Kontakt na obviněného jí dal údajně právě P.M., aby mu mohla dokumenty poslat. Bývalého kolegu D.P. zná jako spolupracovníka právě z firmy XXXXX a posléze spolu pracovali ve firmě XXXXXs.r.o.

S výpovědí svědka P.M. koresponduje ovšem výpověď **svědka D.M.**, vyslechnutého rovněž u hlavního líčení dne 1.12.2011. V rámci své výpovědi svědek potvrdil, že v uvedené době sice pracoval ve firmě XXXXX, ale v České republice se ocitl spíše náhodou, neboť přijel vyřídit služební záležitosti, když jeho pracoviště bylo v Polsku. Bylo to krátce potom, co P.M. zjistil, že na účtu nejsou finanční prostředky na výplaty a E.T., jako hlavní ekonomka, byla v nemocnici. O celé události se svědek dozvěděl vlastně dodatečně, a také vyslechl telefonický rozhovor P.M. právě s E.T., neboť P.M. jej na telefonát upozornil a pustil hlasitý odposlech. V té době už sám měl povědomí o celé události a než telefonát vyslechl vlastně věděl, že z firmy zmizelo asi 5 mil. Kč. E.T. volala P.M. zřejmě na mobilní telefon a P.M. vyzval právě svědka D.M., aby si s ním telefonický hovor vyslechl. P.M. se snažil od E.T. zjistit, co se děje, že z účtu zmizelo 200.000,- Euro a ona mu vystrašeným hlasem začala říkat, že byla v Lanžhotě na svatbě, kde byla i s dcerou a došli tam nějakí páni, kteří jí říkali, že pokud neudělá nějakou transakci nebo pokud nepošle peníze tam, kam jí řeknou, tak jí snad unesou dceru, nebo prostě půjdou po její dceři nebo něco takového. Z rozhovoru svědek pochopil, že E.T. byla na svatbě asi v sobotu, kam za ní muži přišli. Tento telefonát trval asi dvě minuty a skončil tím, že P.M. E.T. věřil, že je to důvod, proč transakci provedla.

D.M. uvedl, že obžalovaného L.K. nezná. Ve firmě XXXXX jej neviděl a také název společnosti XXXXX se sídlem ve státě Wyoming mu nic neříká.

Svědkyň M.G., vyslechnutá rovněž u hlavního líčení dne 11.11.2011, vypovídala shodně jako v přípravném řízení (č.l. 398 a násl.). M.G. uvedla, že pracovala ve firmě XXXXX a uvedené dne jela výjimečně s P.M. do banky vyzvednout peníze na výplatu. Běžně jezdila pro peníze do banky paní T. nebo paní K.. Bankovní pracovnice jim však řekla, že takovou částku jim vydat nemůže, neboť účet takovou částkou nedisponuje. Svědkyně uvedla, že z toho byla ve stresu a nedokáže se proto vyjádřit k tomu, jak na tuto informaci reagoval P.M.. Svědkyně sice stála vedle něj, ale hlavou jí probíhaly různé myšlenky, co se děje. Sama byla ve stresu, byla velmi překvapená. Ještě ten den věděli, že platbu odeslala E.T., resp. že platba šla z karty E.T. M.G. uvedla, že přístup k internetovému bankovníctví kromě E.T. a P.M. měla pouze ona sama a ani ona, a ani P.M. platbu nezadali, proto zřejmě dovodili, že tak mohla učinit pouze E.T. Praxe ve firmě byla taková, že P.M. jednotlivé platby pracovnícím schvaloval, zpravidla svědkyně sama mu dala soupis požadavků k zaplacení a on soupis podepsal. Zda dal P.M. E.T. souhlas k platbě částky 200.000,- Euro, svědkyně sama nevěděla, ovšem zcela vyloučila, že by takový souhlas dal svědkyni samotné. M.G. rovněž uvedla, že platba byla zadána o víkendu, v neděli 9.8.2009 a ona ten den skutečně E.T. do firmy vezla, neboť sama měla, na rozdíl od ní, k dispozici auto, se kterým jela k rodičům. Kdy ovšem P.M. přesně zjistil, na jaký účet byly peníze převedeny, si svědkyně vybavit nedokázala, uvedla pouze, že informace mohl získat od bankovní pracovnice. M.G. potom s P.M. jela do nemocnice, aby od E.T. zjistili podrobnosti, ovšem ona nechtěla s P.M. komunikovat. M.G. ji proto sama, na základě pokynu P.M., požádala o vysvětlení, ale, jak vypověděla u hlavního líčení, E.T. se s ní vlastně vůbec nebavila, žádné vysvětlení jí neposkytla.

M.G. se také vyjádřila k evidenci došlé pošty ve firmě, na kterou se, podle jejího vyjádření, dávalo vždy datumové razítko, zapisovalo se pořadové číslo pošty a evidence se vedla v elektronické podobě. Pokyny k jednotlivým platbám byly od P.M. zaznamenány na předložené seznamy a potom zařazeny do nějakého šanonu. K předloženému listinnému dokladu (č.l. 590), který se týká evidence došlé pošty, M.G. uvedla, že listina odpovídá počítačovému programu, ve kterém byla zpracována firemní pošta. V poslední kolonce č. 250 je uvedeno jméno, komu byla potřebná pošta předána. Kdo ovšem údaje do tohoto systému zadával, se zjistit z předloženého dokladu nedá. Originály došlé pošty šly spíše k E. T., která je evidovala v šanonu, i když pošta byla třeba určena pro P.M., neboť on ve firmě administrativní práci nevykonával a žádné šanony pro evidenci pošty nevedl. V závěru své výpovědi svědkyně M.G. potvrdila, že podpis u evidenčního čísla na došlé poště sice mohl být i její, ale ona to s určitostí říct nemůže. Výplatní termín ve firmě byl 15. dne v měsíci a pro peníze do banky se jezdilo zpravidla ve výplatní den ráno. Rovněž M.G. uvedla, že P.M. dostával pravidelně každý den informace o proběhlých platbách a stavu na účtu, neboť mu to stahovali z internetového bankovníctví. Před zjištěním této neoprávněné platby zřejmě výpisy několik dní neviděl, neboť E.T. byla v nemocnici a svědkyně sama si několik dní předtím zablokovala karty mylným zadáním PIN kódu.

Svědkyň L.S., vyslechnutá u hlavního líčení dne 11.11.2011 shodně jako v přípravném řízení (č.l. 547 a násl.) potvrdila, že doklady, na základě nichž byla tato sporná platba provedena, se nakonec našly v kanceláři E.T., která zde mívala velkou kupku s poštou. Sporný dokument zřejmě uznání závazku nebo něco podobného svědkyně viděla jednou, když jí jej P.M. ukazoval. S odstupem času dokonce připustila, že jej v kanceláři E.T. našla ona sama. L.S. u hlavního líčení uvedla, že vlastně takový dokument hledali už cíleně, neboť P.M. měl zřejmě od kriminálky v Břeclavi informace o tom, že takový dokument má existovat a na jeho základě platby odešly. Svědkyně potvrdila, že listiny, které našli, byly určité kopie, originály se ve společnosti nenašly.

K prováděným platbám L.S. uvedla, že ve firmě dělali týdně sjetinu toho, co by potřebovali zaplatit a předkládali materiály P. M., který je odškrtal, event. dal jiné pokyny předtím, než byly platby provedeny. V jednom případě se dokonce stalo, že E.T. omylem zaplatila dvě faktury do jedné společnosti, resp. jakoby dvakrát jednu fakturu, ale sama to P.u M. přiznala. O jiných problémech, kromě této sporné platby, nemá svědkyně informace. Obžalovaného L.K. svědkyně sama osobně nezná, u hlavního líčení pouze uvedla, že v den odeslání těch dokumentů jí říkal zřejmě D.P. nebo E.T., že chtějí odeslat soubor se závazky a pohledávkami a padlo v této souvislosti jméno obviněného. Informace byly odeslány elektronickou poštou a emailovou adresu svědkyni řekl D.P., event. E.T. Jeden z nich dal také svědkyni pokyn k tomu, aby dokumenty na adresu obviněného odeslala.

Sporné dokumenty s logem firmy XXXXX, které našli v kanceláři E.T., byly vlastně naskládané na sobě na odkládacím pultíku za pracovním stolem. V kanceláři hledala svědkyně společně s P.M. a paní Š., ale tyto listiny zřejmě našla ona sama. Podle vyjádření svědkyně byly tyto listiny nalezeny zřejmě, až po jejím prvním výsledku na policii, tedy s odstupem několika týdnů nebo spíše měsíců, ale přesné datum svědkyně určit nedokázala. K dotazu obhajoby svědkyně opakovaně uvedla, že sporný dokument Oznámení z firmy XXXXX, který našla, byl kopií a takto, podle svého vyjádření, vypovídala i v přípravném řízení. Přestože svědkyně dokument viděla chvíli a zjistila jaká je tam částka, uvedla, že podle jejího názoru byl papír hodně bílý a sama z toho usuzuje, že se jednalo opravdu o kopii. Originál papíru mívá zpravidla trochu jinou barvu, kdežto kopie je vyloženě čistý papír, který je rovný.

Svědék D.P., vyslechnutý u hlavního líčení dne 15.11.2011, rovněž vypovídal shodně v přípravném řízení, jako u hlavního líčení a narozdíl od všech shora uvedených svědků, vypovídal zcela evidentně ve prospěch obžalovaného L.K. D.P. uvedl, že obžalovaný se ve firmě objevil a asi ho svědkovi představil P.M.. V té době tam, podle jeho vyjádření, chodili různí právníci, ekonomové apod. S obviněným i P.M. byl svědek na schůzce v Brně na Vídeňské ulici, kde se projednávalo to, jak bude firma XXXXX dána do insolvence.

D.P. potvrdil, že firma XXXXX vymáhala po firmě XXXXX svou pohledávku a nakonec sepsali notářský zápis o uznání závazku i splátkový kalendář, přičemž měsíční splátky činily 35.000,- Euro. Splátkový kalendář firma zřejmě plnila, neboť někdy se, podle vyjádření svědka, peníze posílaly převodem a někdy peníze do firmy XXXXX vezl on sám. Bylo to asi dvakrát, když předal částku 35.000,- Euro R.H., a to oproti příjmovému dokladu.

Svědék se, podle svého tvrzení, zúčastnil také jednání zástupců firmy XXXXX, tedy R.H. a J.S., s obviněným L.K., neboť svědek sám zastupoval firmu P.M. Údajně jej P.M. pověřil, aby ve věci narovnání dluhů komunikoval právě s obviněným. Komunikace se vedly mezi obviněným a zástupci firmy XXXXX ohledně postoupení pohledávky. Schůzky byly celkem dvě, na jedné schůzce se všichni seznámili a obviněný zástupcům firmy XXXXX nabídl, že pohledávku odkoupí. Na druhé schůzce, která rovněž probíhala v hotelu Hesperia byl přítomen i právník firmy XXXXX a tam se údajně dohodli, že firma XXXXX pohledávku postoupí. Už na první schůzce jim obviněný nabídl, že pohledávku odkoupí, ovšem svědek D.P. nedokázal určit jakým jménem měl obviněný pohledávku odkoupit, zda svým nebo jménem nějaké firmy. Na druhé schůzce v hotelu Hesperia údajně padl návrh, že za pohledávku dostanou 10.000,- Euro a dalších 40.000,- Euro bokem. Více údajně svědek neví. Tuto částku za pohledávku nabídl obviněný L.K.. Svědek se ovšem domnívá, že P.M. neinformoval o tom, že dojde k postoupení pohledávky, dokonce za takovou cenu, což vysvětlil tím, že jej samotného to ani neudivilo. Za co měla být platba 40.000,- Euro, D.P. údajně neví, ale 10.000,- Euro byla cena za postoupení pohledávky. Další jednání obviněného i zástupců firmy XXXXX bylo údajně v Krnově. O postoupení pohledávky ví svědek tak, že u nich ve firmě se objevila průhledná obálka s hlavičkou firmy sXXXXX což ho zaujalo, neboť to byla jako jeho firma, která jim dodává zboží a navíc tam bylo napsané „Oznámení o

postoupení pohledávky“. Podle tvrzení svědka se jednalo o originál, ale jestli tam byla další Smlouva o postoupení pohledávky, svědek neví, přestože se díval do složky, v níž byly materiály založeny. Tuto složku dokumentů následně vezl J.S. i s nějakou částkou a vše předal ve firmě XXXXX. Proč ovšem poštu, která byla určená do firmy XXXXX a pocházela od firmy XXXXX znovu vezl do firmy XXXXX to neví, údajně jej o to požádal P.M. nebo R. H. nebo J.S. Po dvou letech si na podrobnosti vzpomenout nedokáže. Ve firmě XXXXX peníze předal R.H., který mu vystavil příjmové doklady, rozepsané na tři částky. Složku s písemnostmi mu rovněž předal.

Podle tvrzení svědka byl P.M. překvapený, když zjistil, že z jeho účtu byla odeslána částka 200.000,- Euro. Zda to nějak komentoval, svědek podrobně rozvést nedokázal. Dodatečně zjistil, že P.M. podal na E.T. trestní oznámení, ale v podrobnostech to sám s E.T. nerozebíral přesto, že následně oba pracovali ve firmě XXXXX, kterou vlastní žena obviněného, E.H..

K dotazu soudu stran jeho pracovní náplně i ochrany projektové dokumentace vytvořené ve firmě XXXXX, uvedl D.P., že ve firmě pracovalo asi šest konstruktérů. Projektová dokumentace se vytvářela a z dřívějšíka ví, že P.M. měl projektovou dokumentaci označenou nějakou registrační značkou, ale, podle jeho názoru, žádné ochrana projektové dokumentaci poskytnuta nebyla, i když firma by dokumentaci neposkytla komukoliv, kdo by chtěl stejné výrobky vyrábět. Na opakovaný dotaz soudu, svědek uvedl, že jej nikdy žádný cizí subjekt nekontaktoval s tím, že by měl o projektovou dokumentaci zájem. Smlouvy se ve firmě údajně neuzavíraly, neboť firma neměla ani ISO a z důvodu toho, aby se mohly zakázky svým způsobem řešit individuálně.

Ke svému seznámení se s obviněným L.K. svědek uvedl, že je seznámil P.M. asi v létě roku 2009, přibližně v červnu. P.M. nikdy nedal svědkovi pokyn k tomu, aby obžalovanému poskytl informace o ekonomickém stavu firmy, přesto mu svědek tyto informace poskytl. Nejdříve tvrdil, že to bylo proto, že P.M. nechtěl jednat s věřiteli, posléze připustil, že to bylo na pokyn E.T. Sám svědek také dal pokyn L.S., aby obžalovanému další materiály o ekonomickém stavu firmy poskytla, učinil to však z vlastní iniciativy. P.M. mu nedal žádný konkrétní úkol, aby s obžalovaným, jako ekonomickým poradcem, spolupracoval.

Svědka D.P. také u hlavního líčení potvrdil, že to byla jeho iniciativa, když majitelům firmy XXXXX domluvil zmíněnou schůzku, jednal tak přesto, že jej R.H. o nic takového konkrétně nepožádal. R.H. mu ovšem v minulosti řekl, že mají zájem pohledávku postoupit, ale nepožádal svědka, aby sehnal případného zájemce. Tímto zájemcem byl obviněný L.K. a jak svědek opakovaně uvedl, seznámil jej se zástupci firmy XXXXX údajně z vlastní iniciativy. Asi v dubnu nebo květnu roku 2009 se ptal statutárních zástupců firmy XXXXX, jestli pohledávku nechtějí někomu postoupit nebo prodat. To už věděl, že obžalovaný má o pohledávku zájem. K dotazu soudu však nedokázal vysvětlit časové disproporce spočívající v jeho úvodním tvrzení o tom, že se s obžalovaným ve firmě seznámil až v červnu roku 2009, přesto již v dubnu nebo květnu 2009 měl informace o tom, že L.K. chce pohledávku odkoupit. K tomuto rozporu svědek pouze uvedl, že vlastně neví, který to byl měsíc, zda červen, červenec nebo srpen, neboť se jedná o dvouletý časový odstup od této události. Sám chtěl ovšem majitelům firmy XXXXX pomoci přesto, že jej o to nežádali, neboť je považoval za své kamarády. Na důkaz toho předložil SMS zprávu, která mu přišla na jeho mobilní telefon ve znění „Kolik z toho dostanu, už víš?“. V průběhu hlavního líčení a zejména pak následné konfrontace dne 12.1.2012 bylo zjištěno, že zpráva byla odeslána z telefonního čísla J.S. 777 189 346 dne 17.8.2009.

D.P. rovněž tvrdil, že firma XXXXX pohledávky nabízela, aniž by řekla, za jakou částku chce pohledávku postoupit. Přesto její statutární zástupci vzbudili zájem obžalovaného o pohledávku, kterou chtěli postoupit celou, podle vyjádření svědka, za 5, 8 nebo 10% z částky 5 mil. Kč. Pro koho chtěl obžalovaný pohledávku koupit, D.P. určit nedokázal.

Obviněný se dále na transakci domlouval s R.H. a J.S. v Krnově, o této schůzce se svědek dozvěděl od R.H. dodatečně telefonicky s tím, že celý balík pohledávek postoupili právě obviněnému. Bylo to na základě této SMS zprávy, kterou ve svém mobilním telefonu u soudu předložil.

Svědkyň Z.K., vyslechnutá u hlavního líčení dne 11.11.2011, rovněž vypovídala shodně jako v přípravném řízení (č.l. 472 a násl.). Uvedla, že pro firmu P.M. pracovala nikoliv jako zaměstnankyně, ale na základě externí smlouvy. Do firmy docházela podle potřeby, neboť dělala ekonomické audity, vyhodnocovala rizika apod. Byla prakticky jediným auditorem, s výjimkou období počátku roku 2008, proto jezdila do Valtic zásadně sama. Žádného spolupracovníka neměla a také ve smlouvě byla, jako jediná osoba, uvedena ona. Ve firmě spolupracovala nejvíc s E.T., která, podle jejího vyjádření, byla finanční nebo ekonomickou ředitelkou a jednotlivé účetní jí byly podřízeny. O této finanční transakci se dozvěděla telefonicky od P.M., který jí sdělil, že mu zmizely peníze. P.M. svědkyni informoval o tom, že s M.G. šli do banky pro peníze na výplaty a tam zjistil, že mu peníze z účtu zmizely. V této souvislosti se dotazoval svědkyně, zda nemá nějaké informace o E. T., která má být údajně nemocná. Asi za dva dny volala svědkyni ještě M. (G.), která svědkyni potvrdila, že peníze údajně odešly a E.T. snad někdo vyhrožoval, že jí zabije dceru. V závěru své výpovědi svědkyně uvedla, že do firmy dojížděla podle potřeby, někdy i dvakrát týdně, někdy naopak jednou za dva týdny a situaci mezi zaměstnanci hodnotila jako normální, resp. ničeho mimořádného si nevšimla. Jaké byly vztahy uvnitř firmy se vyjádřit nedokázala, neboť když potřebovala komunikovat s panem M., tak s ním komunikovala. Do Valtic jezdila vlastně jako auditorka společnosti M. V závěru své výpovědi k dotazu obhájce svědkyně uvedla, že auditorskou zprávu předávala někdy v červenci 2009 a k událostem došlo po tomto auditu.

Poslední svědeckou výpovědí je výpověď **svědkyně R.A.**, která přišla do kontaktu pouze s obviněným L.K.. Svědkyně byla vyslechnuta rovněž dne 11.11.2011 a vypovídala shodně jako v přípravném řízení (č.l. 383-387). R.A. uvedla, že v roce 2009 byla nezaměstnaná, obviněného L.K. zná, neboť jí v minulosti pomohl s tíživými osobními a ekonomickými problémy. Obviněný ji pak požádal o protislužbu, tedy o spolupráci, co se týče založení firmy XXXXX se sídlem v USA. Svědkyně sice firmu nezakládala, ale figuruje v ní, což ovšem v podrobnostech nedokázala vysvětlit, tedy zda ve firmě figuruje jako statutární zástupkyně nebo jako jednatelka, event. jako zástupkyně na základě plné moci. K dotazu státního zástupce nedokázala R.A. v podrobnostech vysvětlit ani svoje vyjádření o tom, že tuto společnost založila. Následně uvedla, že společnost nezaložila, ale obviněný ji požádal, aby na tuto společnost založila účet. Svědkyně s tím souhlasila, i když v žádné bance nebyla, neboť s ohledem na rodinné poměry nemá možnost nikam dojíždět. Schůzka byla sjednaná přímo s bankéřem v Praze, ale na podrobnosti si svědkyně s odstupem času nepamatuje. Jednalo se o pobočku zahraniční banky. Jaký měl obviněný vztah ke společnosti XXXXX, svědkyně uvést nedokázala. Ke své činnosti pro společnost XXXXX R.A. uvedla, že přístupové kódy k internetovému bankovníctví, resp. doklady k účtu, který zřídila, neobdržela, pouze figurovala tak, že sjednala zřízení účtu a vše, co jí přišlo poštou, odevzdala obviněnému. Tento účet sama nikdy neobsluhovala. Doklady, které jí přišly poštou, ani neotevřela, neboť jí bylo sděleno, že když nějaká pošta přijde, má ji předat. Přístup k účtu R.A. nikdy neměla a neví tedy, jaké byly pohyby na účtu ani to, že tam byla zaslána částka 200.000,- Euro.

R.A. uvedla, že neví o tom, že by z účtu, který sama zřídila, byla odeslána částka 10.000,- Euro na účet společnosti XXXXX se sídlem v Krnově. Platby prováděl jedine obviněný L.K. Svědkyně sama nebyla osobou, která měla oprávnění s účtem disponovat.

Adresa jejího bydliště – XXXXX, se dostala do souvislosti se společností XXXXX proto, že ji o to požádal obviněný, aby společnost měla sídlo v jejím bydlišti. R.A. také potvrdila, že odesílala listiny do USA, byly to nějaké smlouvy, které sama nečetla, pouze je odeslala. Adresu v USA si blíže nepamatuje.

Ke společnosti XXXXX se svědkyně v podrobnostech vyjádřit nedokázala. Společnost XXXXX je společností jejího syna. Jménem této společnosti podávala svědkyně insolvenční návrh na firmu P.M., a to proto, že jí o to požádal obviněný L.K. Svědkyně, jako zástupce firmy DARMAR, žádnou pohledávku vůči firmě XXXXX neměla, pouze udělala prakticky to o co ji požádal obviněný. Proč vlastně podala insolvenční návrh, když jí firma nic nedlužila, svědkyně vysvětlit nedokázala. Insolvenční návrh však sama nevypracovala, kdo jej vypracoval, ani od koho jej obdržela, si s odstupem času nepamatuje.

K dotazu soudu R.A. uvedla, že se cítila obžalovanému zavázána, neboť jí hodně pomohl. Obžalovaný jí však nevysvětlil, proč tyto úkony nemůže udělat sám. Zda měla svědkyně nějaké pověření od společnosti XXXXX proto, aby mohla založit účet, si, podle svého vyjádření, nepamatuje a stejně tak si nepamatuje, zda bankéř, se kterým jednala, od ní nějaké pověření chtěl, nebo zda účet založila svým jménem, případně jménem společnosti XXXXX. Poštu, kterou následně odeslat, obdržela sama buď poštou anebo od obžalovaného L.K., s nímž měla schůzku v Brně ohledně jiných záležitostí. Proč to obžalovaný ovšem do USA neposlal sám, svědkyně vysvětlit nedokázala. Sama poslala asi dvě nebo tři obálky, zda v nich byly smlouvy nebo jiné dokumenty, sama neví, neboť, co v obálkách bylo, nečetla. Adresa už byla nadepsaná a svědkyně vše pouze podepsala, zalepila a odeslala. S účtem, který založila, nebyla sama oprávněna disponovat.

Další významnou skupinou důkazů, prokazujících skutkový děj popsany ve výroku rozsudku, jsou listinné důkazy.

Výpisem z obchodního rejstříku (č.l. 54) bylo prokázáno podnikatelské oprávnění právního subjektu s názvem XXXXX, IČ: XXXXX, který byl zapsán 11.5.2007 pro podnikatele P.M., RČ: XXXXX, s místem podnikání XXXXX. Téhož dne, tj. 11.5.2007 byla zřízena ve firmě prokura pro E.T., RČ: XXXXX. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 22.1.2010 č.j. KSBŘ 40INS 6055/2009 – A – 31 bylo rozhodnuto o úpadku této firmy, jako dlužníka a o prohlášení konkurzu na jeho majetek. Insolvenčním správcem byl jmenován JUDr. Stanislav Keršner, advokát Advokátní kanceláře Brno, Orlí 18.

Popisem pracovní činnosti (č.l. 9) pak byly specifikovány jednotlivé pracovní úkony k nimž byla oprávněna, resp. povinna zaměstnankyně firmy XXXXX E.T., která zde pracovala od 15.12.2006 na pozici ekonomky.

Výpisem z obchodního rejstříku (č.l. 469) bylo prokázáno, že firma XXXXX byla zapsána dne 29.6.2002 s IČ: XXXXX a se sídlem XXXXX. Jejími jednateli byli od 29.6.2002 R. H. a od 15.10.2004 J.S.. Oba jednatelé jsou také od 25.9.2008 každý vlastníkem obchodního podílu ve výši 1/3, přičemž vlastníkem 3/3 je J.P., která však není jednatelkou.

Stanovami společnosti XXXXX (v úředním překladu č.l. 98 a násl.) bylo prokázáno, že společnost byla založena na dobu neurčitou jako společnost s ručením omezeným, jednatel společnosti je firma XXXXX, Inc., se sídlem 2710 Thomes Avenue, Cheyenne, WY 82001. Osvědčení o zapsání této firmy do obchodního rejstříku (v úředním překladu č.l. 102) prokazuje zapsání firmy dne 3.4.2008. Plná moc pro obviněného L.K. k zastupování této firmy, resp. jiný důkaz, který by prokazoval právní vztah mezi obviněným a touto firmou předloženy nebyly.

Osvědčením o zapsání společnosti do obchodního rejstříku (v úředním překladu č.l. 161) bylo prokázáno, že společnost XXXXX. byla zapsána 16.4.2008 do obchodního rejstříku v Seychelské republice, jako mezinárodní obchodní společnost. Jménem této společnosti byla

vyhotovena **plná moc** pro obžalovaného L.K., RČ: XXXXX, bytem XXXXX, s omezením její platnosti do 15.4.2011 (úřední překlad č.l. 150).

Zprávou ČSOB a.s. (č.l. 197-203) bylo prokázáno, že P.M. měl u tohoto peněžního ústavu založen účet č. XXXXX, když se jednalo o běžný devizový účet v EUR, který byl založen 22.8.2005. Dispoziční právo s peněžními prostředky na tomto účtu měl P.M., K.L. a E.T.(č.l. 201,202).

Cestou mezinárodněprávní pomoci byly získány zásadní **informace od peněžního ústavu Volksbank Löbau-Zittau eG.** (č.l. 72-85 včetně překladů pořízených soudními tlumočníky). Takto bylo prokázáno jednak právní postavení tohoto peněžního ústavu (č.l. 73) s doručovací adresou Postfach 1252, 02725 Neugersdorf. Předmětný peněžní ústav pak sdělil, že majitelem účtu č. 457120900 je firma XXXXX se sídlem XXXXX, Česká republika. Účet nadále existuje a otevřen byl na hlavní pobočce peněžního ústavu v Zittau, Markt 3. Účet otevřela paní A., která má pouze sama k tomuto podpisové právo. Sama je dále jednatelkou firmy XXXXX a je oprávněna disponovat s účtem č. XXXXX. Účet firmy XXXXX č. 457120900 byl založen 17.9.2008 a legitimování paní A. bylo provedeno na základě osobního dokladu č. XXXXX, který byl připojen v příloze (č.l. 85 – občanský průkaz R.A. č. 108383046).

Uvedený peněžní ústav současně sdělil, že majitelem zde zřízeného účtu č. XXXXX je firma XXXXX se sídlem XXXXX Česká republika. Tento účet byl otevřen 12.11.2008 L.K. a pouze on je oprávněný podepisovat a pouze on má u tohoto účtu dispoziční právo (č.l. 119 – úřední překlad zprávy banky).

Ještě před rozbořem podstatných listinných důkazů považuje nalézací soud za nezbytné upozornit na obsah **emailové korespondence** mezi svědkyní E.T., pracovnící firmy XXXXX a další svědkyní Z.K., která pro tuto firmu prováděla audity, event. ekonomické poradenství. Korespondence pochází z února roku 2009 a je z ní zřejmé, že počátkem února P.M. sdělil E.T., že ji z firmy propustí (č.l. 710) a svědkyně K. pak E.T. poskytovala poradenství ve směru, jak vypovědět prokuru, která pro ni byla zřízena ve firmě XXXXX (č.l. 712).

Výpisem z obchodního rejstříku firmy XXXXX (č.l. 839) pak bylo prokázáno, že firma byla zapsána 16.3.2009 a svědkyně R.A. se stala jednatelkou firmy 23.6.2009. Od tohoto dne byl 100% společníkem firmy její syn J.A..

Podstatným listinným důkazem, v kontextu s nímž pak nalézací soud hodnotil další listinné důkazy i svědecké výpovědi, resp. jejich věrohodnost, byl **notářský zápis sepsaný dne 24.4.2009** notářkou Mgr. Ivanou Valtovou, a to ve firmě XXXXX na adrese Valtice, Mikulovská 1014. Notářský zápis (č.l. 422) obsahuje **Dohodu o uznání dluhu se svolením vykonatelnosti a Smlouvu o zřízení zástavního práva.** Smluvní strany, tj. firmu XXXXX zastupoval jednatel J.S., na straně věřitele, oprávněného a zástavního věřitele a druhou smluvní stranou byl P.M., podnikající pod obchodním firmou XXXXX, IČ: XXXXX, na straně dlužníka, povinného a zástavního dlužníka. Obsahem notářského zápisu je uznání dluhu ve výši 408.824,88 Euro P.M. vůči společnosti XXXXX Jak vyplývá z části I./dluh vznikl na základě pohledávek z titulu nezaplacené kupní ceny za odběr zboží, na podkladě faktur, které jsou podrobně specifikovány na straně 1 – 4, resp. 5 tohoto notářského zápisu. Dlužník, tj. P.M. se zavázal splácet tento dluh v pravidelných měsíčních splátkách po částce ve výši 35.000,- Euro vždy k 15. dni v měsíci s tím, že první splátka se uskuteční ke dni 15.5.2009 a poslední splátka pak ke dni 15.4.2010 již ve výši 23.824,88 Eur. P.M. se zavázal tyto splátky hradit na účet věřitele č. 43-1002420257/0100 vedený u Komerční banky a.s.

P.M. současně zřídil zástavní právo k části nemovitostí, které jsou podrobně specifikovány pod bodem 8. bodem II (č.l. 428-429), a to k zajištění pohledávky společnosti XXXXX ve výši 408.824,88 Euro za P.M.. Notářský zápis, resp. jeho opravná doložka (č.l. 430) neměl podstatný význam z hlediska obsahu původního notářského zápisu, neboť byl sepsán téhož dne 24.4.2009 a došlo jím pouze k opravě písařských chyb při specifikovali zastavených pozemků.

Výpisem z účtu společnosti XXXXX (č.l. 438-442) bylo prokázáno, že P.M. ze svého výše specifikovaného účtu uhradil 4.5.2009 částku 10.000,- Euro, 22.5.2009 10.000,- Euro a 27.5.2009 10.000,- Euro. Dne 15.6.2009 pak P.M. uhradil částku 50.000,- Euro, a 8.7.2009 částku 35.000,- Euro.

Srpnovou splátku uhradil P.M. sice v hotovosti, avšak řádně a včas, což je prokázáno nejen jeho svědeckou výpovědí, ale i výpovědí svědka D.P., který peníze do firmy XXXXX přivezl, výpovědí obou jednatelů společnosti XXXXX, ale zejména listinnými doklady. Těmito listinnými doklady jsou **příjmové pokladní doklady** (č.l. 443, 1096 – 1098) bylo prokázáno, že na úhrady faktur zde specifikovaných P.M. uhradil firmě XXXXX dne 4.8.2009 částku 2x10.000,- Euro a 15.000,- Euro. K rozepsání této splátky ve výši 35.000,- Euro na jednotlivé dílčí, zde uvedené položky, došlo, jak potvrdili ostatně sami svědkové, proto, aby mohla být platba od dlužníka P.M. přijata v hotovosti. Výpověď svědka H. a ostatně i jeho podpisy na pokladních dokladech (č.l. 1096-1098) svědčí o tom, že platbu v celkové výši 35.000,- Euro dne 4.8.2009 osobně převzal. To ostatně potvrzuje i svědek D.P., který peníze předával. **Lze tedy uzavřít, že ke dni 4.8.2009 poškozený P.M., jako dlužník, dostal svým závazkům vůči společnosti XXXXX které byly specifikovány v shora citovaném notářském zápisu a uhradil splátky za měsíce květen, červen, červenec a srpen v celkové výši 150.000,- Euro** (30.000,- Euro v květnu, 50.000,- Euro v červnu, 35.000,- Euro v červenci a 35.000,- Euro v srpnu). **Fakticky tak měl předplaceno 10.000,- Euro a jeho dluh činil 258.824,88 Euro.**

Skutečnost, že obviněný L.K. měl k dispozici interní informace o ekonomickém stavu firmy XXXXX ještě před transakcí, která je předmětem jeho trestného jednání, potvrzují **listinné důkazy – výpisy z emailové korespondence** (č.l. 595-660). Dne 25.7.2009 poslala L.S. obviněnému přehled závazků a pohledávek firmy XXXXX, které jsou přílohou emailové zprávy (č.l. 595-638). Dne 25.7.2009 poslala obviněnému další interní informace, zjevně ze své vlastní iniciativy, jak vyplývá z předloženého emailu (č.l. 639) také svědkyně M.G.. Jedná se o Smlouvu o utajení, kterou uzavřela společnost XXXXX spol. s r.o. s firmou nikoliv P.M., ale M., a to dne 22.7.2009. Předmětem této Smlouvy je dohoda o utajení obchodního tajemství v souvislosti s jednáním o uzavření budoucí smlouvy. Dodavatelem byla právě firma XXXXX M. která získala podklady, technickou dokumentaci, know-how i další informace od společnosti XXXXX s.r.o.

Téhož dne, tj. 27.7.2009 zaslala svědkyně E.T. obviněnému L.K. další interní informace zejména bankovní a obchodní informace (závazky, leasingy) společnosti M. (č.l. 644 – 649).

L.S. poskytla dne 3.8.2009 obviněnému detailní informace k pohledávkám společnosti za dalšími subjekty, a to právě na žádost samotného obviněného (č.l. 650-652), přičemž mu zaslala také aktuální stav závazků a pohledávek společnosti M. (č.l. 653). E.T. ve svém emailové korespondenci zaslala dne 5.8.2009 obviněnému přehled neuhrazených závazků vůči státu ke dni 30.6.2009 (č.l. 655-656).

Bezprostředně před provedenou finanční transakcí čerpala v pátek dne 7.8.2009 svědkyně E.T. dovolenou, což sdělila svému zaměstnavateli v **oznámení ze dne 6.8.2009 (č.l. 659).**

Podrobnosti k prohlášení insolvence pak poskytla L.S. obviněnému dne 11.8.2009 (č.l. 659-660). Z tohoto **emailového dopisu** je zřejmé, že s odvoláním na dotazy obviněného mu svědkyně L.S. poskytla seznam dokladů i věcí, které v případě prohlášení insolvence musí být předány insolvenčnímu správci.

Zásadními listinnými důkazy, které vedly E.T. k tomu, aby provedla dne 9.8.2009 transakci popsanou ve výroku rozsudku, tj. aby zadala platby údajně na podkladě informací o postoupení pohledávky jsou **Oznámení o postoupení pohledávky** (č.l. 14-17) a **Oznámení o postoupení pohledávky a výzva k úhradě** (č.l. 18-20).

Oznámení o postoupení pohledávky je datováno dnem 27.7.2009, a adresováno bylo firmě XXXXX IČ: XXXXX, přičemž mělo být odesláno ze společnosti XXXXX Krnov. Podle razítka v pravém horním rohu tohoto dokladu mělo do společnosti P.M. dojít dne 6.8.2009. Z obsahu tohoto listinného důkazu vyplývá, že společnost XXXXX oznamuje společnosti P.M., že pohledávku včetně příslušenství postoupila společnosti XXXXX, kterou v plné moci zastupuje M.P.. Veškeré úhrady mají být zasílány na účet společnosti XXXXX č. XXXXX. Dále se zde oznamuje, že výše pohledávky je dána neuhrazenými fakturami, které jsou zde v podrobnostech specifikovány. Jménem společnosti XXXXX je podepsán jednatel R.H.. V této souvislosti nalézací soud poukazuje **na výpověď svědka R.H. i J.S.**, jednatelů společnosti XXXXX, kteří zcela vyloučili, že by tuto pohledávku komukoliv postoupili, zejména pak, že by ji postoupili společnosti XXXXX, kterou měl zastupovat M.P. a poukazuje také na výpověď svědka **M.P.**, který uvedl, že společnost zastupovat nemohl, neboť dne 27.7.2009 byl pouze advokátním koncipientem. Tyto svědecké výpovědi přispívají k hodnocení uvedeného listinného důkazu jako, důkazu nevěrohodného.

Oznámení o postoupení pohledávky a výzva k úhradě (č.l. 18-20) mělo být odesláno pod hlavičkou M.P., na adresu P.M., IČ: XXXXX. Toto Oznámení mělo být podle data vyhotoveno 4.8.2009 a jak vyplývá z razítka v pravém horním rohu, do firmy XXXXX mělo být doručeno 6.8.2009. Z obsahu Oznámení vyplývá, že v právním zastoupení klienta společnosti XXXXX, oznamuje odesílatel (tj. M.P.), že společnost XXXXX získala na základě Smlouvy o postoupení od společnosti XXXXX IČ: XXXXX splatné pohledávky za jejich společností. Jsou to faktury, které jsou v tomto dokumentu podrobně rozvedeny. V závěru je pak uvedena žádost, aby byla provedena okamžitá úhrada na bankovní účet společnosti u banky Volksbank Löbau-Zittau eG, č. XXXXX, podepsán M.P..

Ze **zprávy České pošty s.p. Praha 1** (č.l. 584) bylo zjištěno, že obyčejné listovní zásilky jsou doručovány adresátům do poštovních schránek a potvrzení o jejich převzetí se nevyžaduje. Doporučené listovní zásilky jsou doručovány oproti stvrzení na tiskopise „Listovní doručovací karta“, event. při vydávání na přepážce pošty se stvrzuje na tiskopise „Potvrzení o převzetí poštovní zásilky“. Česká pošta s.p. poskytla přehled zásilek, který byl subjektu P.M., IČ: XXXXX, Valtice, které byly doručeny v období 4. – 7.8.2009. Úhrnným dodacím lístkem doporučených zásilek (č.l. 587) nebylo prokázáno, že by dne 6.8.2009, jak vyplývá z razítek označujících, kdy zásilka došla uvedených na obou shora citovaných listinných důkazech, byla do firmy XXXXX doručena některá z těchto dvou zásilek formou doporučené pošty, podaná na podací poště v Šumperku (sídlo M.P. – viz č.l. 18), nebo na podací poště v Krnově (sídlo společnosti XXXXX - č.l. 14). Ani v žádném z předchozích dnů, tj. 4. nebo 5.8.2009 nebyly zásilky z těchto podacích pošt do firmy XXXXX doručeny (viz č.l. 585,586), jako zásilky doporučené.

Svědka P.M. poskytl orgánům činným v trestním řízení **Výpis z vnitřní evidence došlé pošty firmy XXXXX IČ: XXXXX**, tj. pošty došlé do této firmy dne 6.8.2009 (č.l. 589, resp. 590). P.M. v tomto přípisu, ostatně i ve své svědecké výpovědi, potvrdil, shodně jako svědkyně G., že došla i odeslaná korespondence se vždy ve firmě skenovala a vkládala do

informačního systému pod přiděleným číslem. V příloženém soupisu (č.l. 590) jsou ale položky, které nebyly nescenované a vložené do informačního systému, tudíž nelze zjistit obsah dopisu. Jedná se mimo jiné o položky pod evidenčním číslem XXXXX označené jako Oznámení od odesílatele firmy XXXXX, pod evidenčním číslem XXXXX rovněž označené jako Oznámení od téhož odesílatele. V obou případech je v poznámce uvedeno, že je k vyřízení měla dostat E.T..

Oba listinné doklady, na základě nichž v neděli 9.8.2009 E.T. předmětnou finanční transakci provedla, měly být tedy podle zápisu v evidenci došlé pošty, byť se zásadními nedostatky, doručeny do společnosti P.M. dne 6.8.2009, tj. ve čtvrtek. Svědkyně E.T. ve své výpovědi ovšem uvedla, že přišly počátkem týdne a ona několikrát jejich obsah konzultovala s P.M., posléze však připustila, že přišly až ve čtvrtek a ona definitivní rozhodnutí od P.M. o zaplacení této částky dostala až ve čtvrtek večer formou SMS zprávy. Přesto měla oprávněnost této platby konzultovat ještě se zástupci společnosti XXXXX. Oba slyšení svědkové, tj. R. H. a J.S., vyloučili, že by s E.T. o něčem takovém mluvili, když oba zcela shodně popřeli, že by pohledávku postoupili. Pokud E.T. připustila, že celou věc konzultovala s jejich účetní, i v tomto směru je její výpověď nepravdivá, neboť oba jednatele společnosti XXXXX uvedli, že firmu tvořili vlastně jen oni dva, neboť společnost neměla žádnou vlastní účetní. V pátek dne 7.8.2009, jak vyplývá ze shora uvedeno emailového dopisu, čerpala E.T. dovolenou. V sobotu 8.8.2009 v 08.15 hod. jí svědkyně K. v osobním dopise poskytla informace, jak získat výkresovou dokumentaci, příp. technologické postupy legální cestou, tj. „nejlépe je zakoupit třeba od správce, přičemž lze předpokládat, že to bude drahá záležitost, event. lze aktuálně dokumentaci koupit od pana M. a na základě písemné smlouvy“ (viz č.l. 714). V závěru svého dopisu svědkyně K. zaujala své stanovisko ke svatbě, přičemž lze dovodit, že se konala 7.8.2009.

V neděli dne 9.8.2009 zadala E.T. ony neoprávněné platby, které jsou specifikovány ve výroku rozsudku. Tato skutečnost je prokazována jednak výpovědí samotné svědkyně E.T., která potvrdila, že v neděli jela do kanceláře proto, aby zde platby zadala. Do kanceláře ji vezla svědkyně M.G. svým autem, neboť měly společnou cestu. Především je pak ten úkon, provedený E.T., prokazován listinnými důkazy Výpisem z účtu vedené u ČSOB č. 197948531 i Příkazy k provedení plateb (č.l. 5,6,197 a 198). Ze zprávy ČSOB a.s. (č.l. 198) i těmito příkazy k převodu (č.l. 4,5,) bylo prokázáno, že dne 9.8.2009 byl elektronicky zadán příkaz k převodu na částku 100.000,- Euro pod identifikačním číslem E.T. a druhý příkaz k převodu částky 105.661,- Euro rovněž pod identifikačním číslem E.T.. Jednalo se o příkazy k platbě z účtu č. XXXXX, který je u ČSOB veden pod názvem P.M. IČ: XXXXX.

Z listinného dokladu, pocházejícího z ČSOB a.s., s názvem Debetní avízo pro příkazce/klienta (č.l. 204, 205) pak bylo zjištěno, že obě částky, tj. 100.000,- Euro i 105.661,- Euro byly z účtu P.M. odeslány na účet u peněžního ústavu Volksbank Löbau-Zittau eG, č. XXXXX. Tato skutečnost je ostatně zcela v souladu s prvotními informacemi, získanými od ČSOB o provedených platbách (č.l. 5-8). Listinnými důkazy bylo prokázáno, že majitelem tohoto účtu je společnost XXXXX, Thomas Avenue 2710, Cheyenne, ve státě Wyoming.

Ze zprávy Nemocnice Břeclav (č.l. 1558) bylo zjištěno, že P.M., nar. XXXXX, byl v této nemocnici hospitalizován od pondělí 10.8.2009 do čtvrtka 13.8.2009, a to na ortopedickém oddělení. Lze tedy konstatovat, že platby provedla E.T. v neděli dne 9.8.2009 s všeobecným vědomím ve firmě o tom, že P.M. od pondělí 10.8. nastupuje k hospitalizaci v nemocnici. Sama E.T. pak v den propuštění P.M. nastoupila rovněž k hospitalizaci v nemocnici, což bylo prokázáno rovněž zprávou Nemocnice Břeclav (č.l. 1558). E.T. zde byla na infekčním oddělení hospitalizována od čtvrtka 13.8.2009 do úterý 18.8.2009.

V úterý dne 11.8.2009 byl podán insolvenční návrh na společnost XXXXX, což je prokázáno mimo jiné údaji uvedenými ve Výpise z obchodního rejstříku (č.l. 518-519). Insolvenční řízení ve věci dlužníka firmy XXXXX. bylo zahájeno usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 11.8.2009 č.j. KSBR 39 INS 5172/2009-A-2. Účinky insolvenčního řízení nastaly téhož dne v 10.56 hod. Výpisem z obchodního rejstříku subjektu P.M. IČ: XXXXX (č.l. 523) bylo prokázáno, že insolvenční řízení bylo zahájeno na základě usnesení Krajského soudu v Brně KSBR 39 INS 5171/2009-A-2 ze dne 11.8.2009 a účinky insolvenčního řízení nastaly téhož dne, tj. 11.8.2009 v 10.53 hod. Insolvenční návrh na firmu P.M. IČ: XXXXX podala dne 11.8.2009 firma XXXXX zastoupená jednatelkou R.A. (č.l. 787). S těmito listinnými důkazy koresponduje i usnesení Krajského soudu v Brně o zahájení insolvenčního řízení (č.l. 793). Uvedený insolvenční návrh společnosti XXXXX však byl odmítnut, což bylo prokázáno usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 13.8.2009 č.j. KSBR 39 INS 5171/2009-A-5 (č.l. 807). P.M. dlužnou částku 3.420,- Kč společnosti XXXXX zaplatil 12.8.2009, což bylo prokázáno poštovní poukázkou (č.l. 810).

Jak vyplynulo z výpovědi svědků, zejména P.M. a M.G., byl výplatní termín ve firmě XXXXX 15. dne v měsíci, což připadlo na sobotu 15.8.2009, a proto logicky mzdy byly vypláceny poslední pracovní den, tj. v pátek 14.8.2009. Svědkové P.M. i M.G. jeli společně do banky, aby nejen vyzvedli peníze, ale také, jak uvedl P.M., aby zjistil, proč mu není zpřístupněno elektronické bankovníctví a on po celý týden, zejména po dobu své hospitalizace nemohl, tak jako obvykle, získávat každý den informace o stavu na svých účtech. Od předchozího dne, tj. 13.8.2009, byla, hospitalizována v nemocnici ekonomka společnosti, E.T., která se tak fakticky se svědkem P.M. v uvedené době ve firmě ani jinde nepotkala. Jeho návštěvu v nemocnici odmítla přijmout. Den 14.8.2009 je pak tedy dnem, kdy majitel firmy XXXXX zjistil v peněžním ústavu, že byly neoprávněně z jeho účtu provedeny finanční transakce popsané ve výroku rozsudku. Následně se pokoušel, byť neúspěšně, navštívit E.T. v nemocnici. Ta však přijala pouze M.G., které poskytla velmi stručné informace.

V pondělí dne 17.8.2009 byl podán na firmu P.M. další insolvenční návrh, a to firmou R.V. IČ: XXXXX pro částku 57.600,- Kč (č.l. 811). Téhož dne se také uskutečnila první schůzka mezi svědkem P.M. a M.P., kterou právě M.P. telefonicky sjednal v neděli dne 16.8.2009, což potvrdil svědek P.M.. Následující den se pak konala schůzka u právního zástupce firmy XXXXX, K..

Dne 19.8.2009 zaslala P.M. E.T. SMS zprávu na telefonní číslo užívané její dcerou B.T.. To potvrdila svědkyně E.T. ve své výpovědi v přípravném řízení (č.l. 570), kde byla také SMS zpráva po nahlédnutí do mobilního telefonu plně citována. Na rozdíl od svědkyně E.T., nepovažoval nalézací soud obsah této zprávy za výhružný, neboť z něho vyplývá, že P.M. E.T. informuje o faktickém stavu věci i o tom, že podá trestní oznámení. Skutečnost, že P.M. podal trestní oznámení dne 20.8.2009 je prokazována samotným obsahem protokolu o trestním oznámení (č.l. 1-4). Již v tomto trestním oznámení, tj. bezprostředně po rozhodujících událostech, P.M. upozornil na to, že E.T. provedla platbu pouze v částce 205.661,- Euro, tj. ve výši svého denního limitu, který byl v bance nastaven. Současně svědek vyjádřil také podiv nad tím, že E.T. si poslední dobou nechávala od něj podepisovat každou platbu, ale částku ve výši cca 5 mil. Kč si podepsat a odsouhlasit od něj nenechala. Stejně informace pak poskytl svědek P.M. v rámci svých procesně řádných svědeckých výpovědí, které učinil v přípravném řízení i v řízení před nalézacím soudem.

Aktivní konání obžalovaného L.K. ve vztahu k firmě poškozeného P.M. je pak dokumentováno i jeho emailovou korespondencí s E.T. zaslou na adresu její dcery B.T., zejména dne **30.8.2009** (č.l. 718). Obviněný zde v podstatě sděluje společný postup ve věci, který budou činit dne 31.8.2009 (tj. v pondělí), kdy se všichni vzdají práva odvolání a R. (R.A.) za firmu XXXXX přijede do Brna a bude činit další kroky. V úterý pak bude podán

firmou SOLACERA nový insolvenční návrh. Spojení obviněného s M.P. lze dovodit z jeho závěrečné informace o tom, že podání chystá pan P..

V pondělí dne 31.8.2009 pak na stejnou emailovou adresu B.T. zaslal obviněný L.K. návrh na podání Oznámení o podezření ze spáchání trestného činu poškozování věřitele podle § 256 tr. zákoníku, jež má zcela evidentně spojitost s osobou P.M. podnikající pod IČ: XXXXX (č.l. 703-705). Podrobnosti postupu pak obviněný na adresu B.T. sděluje ve svém **dopise z 31.8.2009** (č.l. 706).

V mezidobí již **dne 18.8.2009** byla na bankovní účet společnosti XXXXX zaslána částka 10.000,- Euro z účtu příkazce, který patří společnosti XXXXX, Jihlava, Na Kopci 4199/18. Tato skutečnost byla prokázána **výpisem z bankovního účtu společnosti XXXXX**, který byl vedený u Komerční banky a.s. pod č. XXXXX (č.l. 464). Jak potvrdili svědkové R. H. i J.S., než začali činit v této věci jednotlivé úkony ke zjištění původu finanční částky i vlastního důvodu platby uplynula určitá doba, neboť bylo období dovolených a považovali za nezbytné poradit se také s právním zástupcem jejich firmy. Nakonec učinili **dne 14.9.2009 výzvu**, kterou adresovali společnosti XXXXX a tuto společnost vyzvali ke zdůvodnění, proč na jejich účet částku 10.000,- Euro odeslala s poukazem na to, že jejich společnost nemá a neměla vůči této společnosti dosud žádné obchodní vztahy. Přípis vyhotovil právní zástupce společnosti XXXXX JUDr. Jiří Barták. Doporučený dopis se však od společnosti XXXXX vrátil z adresy XXXXX, jako nedoručený s tím, že na uvedené adrese je adresát neznámý. Tato skutečnost byla prokázána jednak výpověďmi obou svědků, R.H. i J.S., a také **kopii doručované obálky** (č.l. 420), včetně **výzvy k podání vysvětlení** (č.l. 419), i **podacím lístkem o odeslání doporučeného dopisu** (č.l. 421). Obdobný přípis s výzvou o vysvětlení byl také zaslán ze strany firmy XXXXX na adresu Mgr. Michala Klusáka, Šumperk, Kosinova 1, (č.l. 463), avšak, podle vyjádření obou svědků, se dopis nevrátil jako nedoručený, přestože byl zaslán doporučenou poštou, ale také na něj nebylo nijak reagováno.

Osobní kontakt koncipienta této advokátní kanceláře, M.P. i obviněného L.K. krátce po odeslání výzvy, ze strany společnosti XXXXX, je prokazován jejich **emailovou korespondencí** (č.l. 753) a svědčí o tom, že si domlouvají osobní schůzku.

O tom, že společnost XXXXX svoji pohledávku za firmou XXXXX nadále považovala za pohledávku existující, nikoliv postoupenou, svědčí především **výzva k zaplacení dluhu**, kterou zaslal P.M. právní zástupce firmy JUDr. Jiří Barták (č.l. 969 – 970). Dne 28.10.2009 pak byl podán **návrh na provedení exekuce soudním exekutorem** (č.l. 966-968). Firma XXXXX, se dne 10.12.2009 s touto pohledávkou přihlásila také do insolvenčního řízení vůči firmě XXXXX, což je prokázáno **listinnými důkazy** (č.l. 971-975) včetně **návrhu na určení pořadí pohledávky** (č.l. 977) a **rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 3.11.2010** (č.l. 981).

Shora rozebranými listinnými důkazy byl prokázán **pohyb finančních prostředků z účtu firmy XXXXX**, který byl vedený u společnosti ČSOB, a.s., **na účet společnosti XXXXX** se sídlem XXXXX, Jihlava, Česká republika, č.ú. XXXXX, který byl veden u peněžního ústavu Volksbank Löbau-Zittau eG, Postfach 12, Neugersdorf, ve Spolkové republice Německo. Na základě dvou platebních příkazů zadaných svědkyní E.T. bylo z účtu společnosti P.M. odesláno dne 9.8.2009 na tento účet společnosti XXXXX celkem **205.661 Euro**. Také následující pohyb těchto finančních prostředků je prokazován listinnými důkazy.

Výpisem z účtu společnosti XXXXX č.l. XXXXX vedený u shora konkretizovaného peněžního ústavu (č.l. 77, resp. 78 v překladu soudní tlumočnice) bylo prokázáno, že dne **12.8.2009** byla na tento účet připsána částka 99.900,- Kč a částka 105.561,- Kč od firmy XXXXX. Z těchto finančních prostředků bylo dne **17.8.2009** odesláno 10.000,- Kč na účet

společnosti XXXXX. Jedná se o finanční částku, která byla pro oba jednatele této společnosti, tj. pro R.H. i J.S. částkou neznámého původu. Dále bylo z tohoto účtu společnosti XXXXX **odesláno dne 12.8.2009 50.000 Euro, dne 18.8.2009 50.000 Euro, dne 19.8.2009 50.000 Euro a 40.000 Euro a 4.9.2009 pak 5.200 Euro.** Ve všech případech se jednalo o platby odeslané **na účet příjemce společnosti XXXXX., č.l. XXXXX,** který byl vedený rovněž u peněžního ústavu Volksbank Löbau-Zittau eG (generálíe jsou uvedeny výše). **Zprávu tohoto peněžního ústavu** (č.l. 114 a násl., resp. překladu pořízeného soudním tlumočníkem č.l. 119 a násl.), bylo prokázáno, že majitelem konta č. XXXXX je firma XXXXX., se sídlem XXXXX, Česká republika. Účet byl zřízen 12.11.2008 L.K.. Oprávněný podepisovat je pouze L.K., který má jen u tohoto konta dispoziční právo. **Rovněž výpisy z tohoto účtu** (č.l. 135 – 142) bylo prokázáno jednak to, že uvedené platby v celkové výši 195.200,- Kč sem byly ve dnech 12.8.2009, 18.8.2009, 19.8.2009 a 4.9.2009 připsány z účtu společnosti XXXXX. Dále bylo těmito výpisy prokázáno, že z připsaných finančních prostředků bylo **dne 19.8.2009 vybráno 60.000 Euro v hotovosti, dne 11.9.2009 bylo vybráno 18.000 Euro v hotovosti a 21.9. bylo vybráno 10.000 Euro v hotovosti. Celkem tak obviněný,** který byl jedinou osobou oprávněnou s účtem disponovat, **vybral v hotovosti částku 88.000 Euro. Výpisem z účtu** (č.l. 138 v soudním překladu) bylo rovněž prokázáno, že **dne 19.10.2009** byla převodem z tohoto účtu uhrazena částka 26.628,-Euro. **Fakturou č. 200900196** (č.l. 345), kterou vystavila společnost XXXXX, jako dodavatel, pro firmu XXXXX, jako odběratele, dne 19.10.2009, bylo prokázáno, že dodavatel takto účtoval odběrateli částku 26.628,-Euro za prodej vozidla Subaru Forester Diesel Comfort NY10, VIN XXXXX. Tímto listinným důkazem bylo rovněž prokázáno, že zdanitelné plnění bylo uskutečněno dne 19.10.2009 a dodané vozidlo bylo uhrazeno bankovním převodem. Z překladu **vysvětlivek k bankovním operacím** (č.l. 134) pak lze dovodit, že kód 812 uvedený ve výpisu z účtu (č.l. 138) u platby 26.628 Euro ze dne 19.10.2009, představuje **standardní převod formou elektronického bankovníctví.** Tímto způsobem tedy obviněný, jako jediná osoba oprávněná disponovat, s účtem uhradil vozidlo Subaru, které však, jak vyplývá **z registru vozidel** (č.l. 346) **i z osvědčení o registraci vozidla** (tzv. technického průkazu – č.l. 348 – 351) bylo registrováno na provozovatele právnickou osobu, a to firmu XXXXX, IČO XXXXX, se sídlem XXXXX. Společníci a jednatelkou ve firmě XXXXX, je družka obviněného E.H., což bylo prokázáno výpověďmi svědků D.P., E.T., samotného obviněného.

V bydlíšti obviněného L.K. i svědkyně R.A. byly provedeny domovní prohlídky. **Protokolem o provedení domovní prohlídky ze dne 10.8.2010** (č.l. 274 a násl.) bylo prokázáno, že domovní prohlídka byla provedena **v bytě,** který se nachází **v XXXXX, který užívá R.A.** se svými dětmi. Při domovní prohlídce byly **zajištěny listiny** uložené do modrého igelitového pytle označeného číslem 1, což bylo ostatně prokázáno i pořízenou **fotografickou dokumentací** (č.l. 277 – 280). Po rozpečetění této přílohy byl pořízen seznam jednotlivých písemností (č.l. 283 – 284), přičemž u R.A. byl zajištěn mimo jiné **insolvenční návrh ze dne 7.8.2009,** podaný firmou XXXXX na podnikatelské subjekty XXXXX a P.M.. Dále byly zajištěny **písemnosti k účtu společnosti XXXXX,** který byl vedený u Volksbank Löbau-Zittau a s nímž, jak je shora uvedeno, měla spojitost právě svědkyně R.A.. Ostatní zajištěné listinné důkazy souvislost s projednávanou trestní věcí neměly.

Protokolem o provedení domovní prohlídky ze dne 10.8.2010 (č.l. 249 a násl.) bylo prokázáno, že domovní prohlídka byla provedena **v bytě č. XXXXX, jehož uživatelem byl obviněný L.K.,** nar. XXXXX, spolu s E., M., A. a V.H.. Při domovní prohlídce byly zajištěny mimo jiné **1 kus notebooku značky Lenovo a 3 kusy flash disků,** které jsou podrobně specifikovány v protokole o domovní prohlídce (č.l. 250). O zajištění předmětných věcí byla pořízena **i fotodokumentace,** provedená při domovní prohlídce (č.l. 254 – 256).

Zajištěný notebook i USB flash disky byly podrobeny odborné expertíze označené jako **odborné vyjádření z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika**. Toto odborné vyjádření bylo také provedeno u hlavního líčení dne 1.12.2011 spolu s dalšími listinnými důkazy. Ještě před provedením této odborné expertízy byla analyzována zpřístupněná dat na jednom ze zajištěných nosičů, a to na USB flash disku KINGSTON DATA TRAVELER 1GB, na němž byly nalezeny konkrétní dokumenty s touto trestní věcí související, a to mj. Oznámení o postoupení pohledávky a Oznámení o postoupení pohledávky a výzva k úhradě. Oba dokumenty jsou od pohledu obsahově i graficky shodné s písemnostmi doručenými dne 6.8.2009 do společnosti P.M., Valtice. Dále byly na tomtéž flash disku nalezeny dokumenty, obsahující hlavičku a podpisovou doložku společnosti XXXXX, s.r.o., smlouva o postoupení pohledávky a výňatek z notářského zápisu, obsahující konkrétní výčet faktur s částkami a daty splatnosti. Veškeré tyto listinné důkazy byly vytištěny, zařazeny do vyšetřovacího spisu (na č.l. 289 – 304) a také u hlavního líčení provedeny jako listinné důkazy. **Odborným vyjádřením z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika** (č.l. 310 – 342) bylo prokázáno, že veškerá analýza byla zaměřena na obsah disku zajištěného počítače Lenovo. Poslední zápis na disk byl proveden 10.8.2010. V některých souborech je doložen nesoulad mezi pořízením, změnou a vytištěním (vytištění je staršího data než pořízení souboru). O správném aktuálním nastavení notebooku však svědčí screen shot obrazovky s výpisem posledního data spuštění počítače. Při zkoumání souborů ve složce s názvem N bylo zjištěno mnoho dokumentů v JPG formátu, které se týkaly P.M., mj. fotokopie směnky na 140 milionů pana P.M. Při zkoumání flash disku DATA TRAVEL 1 GB bylo zjištěno, že obsahuje dokumenty ve formátu doc a xls (závezky a pohledávky P.M.) a další soubory, které týkají projektu Libava. Mimo jiných nálezů se na tomto flash disku vyskytuje i dopis M.P., jehož grafická úprava i celý text jsou přetištěny na straně 23 až 26 odborného vyjádření a je z nich zcela zjevné, že obsah i grafická úprava se zcela shodují s tím dokumentem, který byl 6.8.2009 doručen do firmy XXXXX. Na flash disku DATA TRAVEL 4 GB jsou opět soubory k případu pana P.M., např. naskenovaná směnka na 140 milionů. Na třetím flash disku 5 Flash 1Gb se nepodařilo soubory v hlavním adresáři přečíst.

Znalecký posudek z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, zpracovaný ing. Jiřím Bergerem, který předložil obžalovaný prostřednictvím své obhájkyne již v přípravném řízení, nepovažoval soud za znalecký posudek, neboť neobsahoval náležitosti znaleckého posudku a zejména znalec nebyl řádně orgány činnými v přípravném řízení poučen. Jako listinný důkaz byl rovněž proveden u hlavního líčení 1.12.2011. Ke zkoumání byl předložen dokument HSP oznámení o postoupení pohledávky.doc a dokumenty smlouva o postoupení pohledávky XXXXX.doc. První dokument má podle zjištění v titulku název TATRA a, a a byl vytvořen 13.8.209 v 0:17 uživatelem „J.S.“, společnost „xxx“, naposled uložen 13.8.2009 v 0:17 uživatelem „L.“. Druhý dokument má v titulku název SMLOUVA a byl vytvořen 13.8.2009 v 0:45 uživatelem „JUDr. Pavel Cibulka“, společnost „Advokátní kancelář“, naposled uložen 13.8.2009 v 0:45 uživatelem „L.“. Dokumenty byly vytvořeny programem MS Word nezjištěné verze a oba dokumenty mají stejný čas vytvoření a poslední změny.

Jak nalézací soud uvedl, nepovažoval vyjádření soudního znalce ing. Jiřího Bergera pro formální nedostatky za znalecký posudek a po zkoumání tohoto důkazu, především v kontextu s jinými důkazy, dospěl k závěru, že nemůže zvrátit důkazní řetězec, který byl vytvořen rozsáhlými svědeckými výpověďmi a listinnými důkazy, které jsou shora rozebrány. V rozporu se zjištěnými skutečnostmi, kdy dokumenty měly do firmy XXXXX být doručeny 6.8.2009 a právě na jejich podkladě 9.8.2009 E.T.provedla platby, měl být jeden z těchto dokumentů, tj. oznámení o postoupení pohledávky vytvořen až dne 13.8.2009. Samotná smlouva o postoupení pohledávky v originální verzi ani v kopii nebyla předložena ani

obviněným, ani zajištěna v některé z firem, zejména XXXXX nebo P.M.. I tato smlouva proti logice všech událostí měla být jako dokument vytvořena až dne 13.8.2009, ačkoliv platba proběhla již dne 9.8.2009 a již v „oznámení o postoupení pohledávky ze dne 27.7.2009 (č.l. 14) se sděluje, že došlo k postoupení pohledávky, z čehož lze dovodit, že údajná Smlouva o postoupení pohledávky musela být uzavřena nejpozději 27.7.2009. Skutečné datum uzavření smlouvy kupodivu neobsahuje ani jeden z těchto dokumentů (č.l. 14-20) a údajná smlouva nebyla předložena soudu ani v kopii. Její existenci proto nepovažoval soud za prokázanou. Z předloženého odborného vyjádření navíc není zřejmé, v jaké podobě ing. Berger informace o těchto souborech převzal, tj. z jakého USB disku, event. jiného nosiče, a případně kdy byla data na tento nosič a z jakého zdroje stažena. Nálezací soud, jak již shora uvedl, tento důkaz považuje za důkaz nE.rohodný a irelevantní.

B/Hodnocení důkazů, právní kvalifikace

Shora rozebrané důkazy provedené u hlavního líčení považoval nálezací soud za zcela dostačující pro prokázání skutkového děje tak, jak vyžaduje příslušné ustanovení trestního zákona. Důkazním návrhům obviněného, resp. jeho obhájce, bylo vyhověno pouze částečně, kdy soud provedl **konfrontace obviněného s R. H. i svědkem J. S. i konfrontace svědka D.P.se svědkem R. H. a svědkem J. S..** Nad rámec těchto návrhů provedl soud i konfrontace mezi obžalovaným a svědkem M. a mezi tímto svědkem a svědkyní E.T.. Provedené konfrontace však nepřinesly žádnou změnu z pohledu soudu na hodnocení výpovědí zúčastněných osob. Každá z těchto osob setrvala fakticky na svém stanovisku, presentovaném v samostatné výpovědi svědka resp. obviněného. Konfrontace byly provedeny u hlavního líčení dne 12.1.2012. Vzhledem k shodě výpovědí zúčastněných osob s jejich předchozími výpověďmi u hlavního líčení, jež jsou podrobně rozebrány v odůvodnění tohoto rozsudku, považuje nálezací soud za nadbytečné tyto výpovědi znovu rekapitulovat. Návrh obviněného na prověření plateb mezi P.M. a firmou XXXXX v r. 2009 nepovažoval nálezací soud za základní důkaz, který by měl prokazovat či vyvracet trestné jednání obviněného L.K., a proto tento důkazní návrh, jako bezvýznamný, zamítl. Pokud se týká návrhu obviněného na provedení znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, k posouzení podpisu R.H. na listině oznámení o postoupení pohledávky, pak i zde se soud ztotožnil se stanoviskem státního zástupce (č.l.1348) v tom směru, že znalecké zkoumání nelze provést, což bylo ostatně zjištěno již v přípravném řízení dotazem u znalce z oboru kriminalistické techniky a expertiz. Pravost podpisu nelze posuzovat z kopií a originál tohoto dokumentu předložen nebyl. Rovněž příbrání znalce k posouzení shody či rozdílů ve fontu písma a formátování odstavce v listinách „notářský zápis ze dne 24.4.2009“ a „oznámení o postoupení pohledávky ze dne 27.7.2009“, a to porovnání seznamu dlužných faktur, považoval nálezací soud za nadbytečné. Výpovědi svědků R.H. a J.S., v kontextu s dalšími důkazy, provedenými u hlavního líčení jsou hodnoceny jako zcela jednoznačné a věrohodné. Notářský zápis v elektronické podobě o autenticitě tohoto dokumentu nesvědčí.

Rovněž důkazní návrhy, které přednesl obviněný v závěru hlavního líčení dne 12.1.2012 postrádaly důvodnost. Soud považuje za bezpředmětné zabývat se logem firmy HSP v počítači, a to zpracováním znalecké expertizy. Dodatečně nelze ani prověřovat telefonické hovory, a to pro výrazný časový odstup a minimální dobu jejich archivace. Domovní prohlídka u obviněného již provedena byla a soud nemá důvodu prokazovat, kde obviněný získal razítko firmy HSP. Nálezací soud rovněž nepovažoval za důvodné provést listiny předložené obviněným v závěru přípravného řízení. Jedná se o Prohlášení G.I. (č.l. 114-1117 vč. překladu soudního tlumočnicka). Především je úředně ověřen pouze podpis jmenovaného a dokonce není zřejmé, z jakého konkrétního dokladu byla ověřena jeho totožnost. Toto písemné prohlášení osoby, jejíž totožnost nebyla řádně ověřena, navíc nemůže nahrazovat procesně žádný výsledek svědka, použitelný jako důkaz u hlavního líčení. Zejména

pak obsah tohoto prohlášení nemůže prokazovat skutečnosti, které měly být prokázány jinými důkazy (např. plnou mocí od firmy XXXXX pro L.K., smlouvu o postoupení pohledávek apod.).

Na základě rozsáhlého dokazování provedeného u hlavního líčení dospěl nalézací soud **k závěru**, že obžaloba byla na L.K. podána oprávněně. Přestože došlo k částečné změně popisu skutkového děje, v porovnání se skutkovou větou obžaloby, nemá tato skutečnost vliv na trestní odpovědnost obviněného. Naopak, změna popisu skutkového děje odráží provedené a vyhodnocené důkazy, na jejichž podkladě soud skutkový děj ustálil. Důkazy provedenými u hlavního líčení bylo tedy bezpečně a spolehlivě prokázáno, že **obviněný L.K. jednal tak, že naplnil veškeré formální znaky žalovaného trestného činu, resp. zločinu podvodu, podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku.**

Obžalovaný sice svoje jednání popíral a hájil se tím, že zastupoval americkou společnost XXXXX, která pohledávky odkoupila, současně se hájil tím, že se snažil firmě XXXXX poskytnout pomoc, neboť věděl, že firma je ve špatné ekonomické situaci. Kromě tohoto obviněný uváděl, že vzhledem k lukrativní zakázce na výrobu fotovoltaických elektráren, pro něj byla sama firma XXXXX zajímavá, neboť to byla jediná firma v republice, která měla dostupné technické zařízení, zejména lis, který svými parametry odpovídal požadavkům na výrobu potřebných dílů. Obviněný se dále hájil tak, že s P.M. spolupracoval a snažil se jako krizový manažer jeho firmě pomoci, zejména se snažil mu vysvětlit, že sám P.M. má podat na svoji firmu insolvenční návrh, což poškozený P.M. dlouhodobě odmítal.

Trestné jednání obviněného je však podle názoru nalézacího soudu bezpečně a spolehlivě prokazováno především svědeckými výpověďmi, ale i listinnými důkazy, které byly u hlavního líčení provedeny. Je to především výpověď svědka P.M., který vypovídal v přípravném řízení zcela shodně jako u hlavního líčení, včetně provedených konfrontací. Tento svědek jednoznačně potvrdil skutečnosti, které jsou rozhodné pro posouzení skutkového děje. Především popřel, že by jej obviněný jakkoliv kontaktoval a že by mezi nimi došlo dokonce k nějaké dohodě o tom, že mu obviněný bude poskytovat ekonomické poradenství či jinou spolupráci. Svědek P.M., jak je shora podrobně uvedeno, rezolutně odmítl, že by obviněný byl zaměstnancem jeho firmy, event. že by s ním měl jakoukoliv dohodu o externí ekonomické spolupráci a jasně řekl, že se s obviněným poprvé setkal až poté, co zjistil, že k neoprávněné transakci finančních prostředků došlo. Svědek P.M. také zcela kategoricky popřel, že by dal E.T. příkaz k tomu, aby předmětné platby provedla. Výpověď svědka P.M. je zcela jednoznačná a především logická. Je třeba vzít v úvahu, že jeho firma v uvedené době byla v tíživé ekonomické situaci a platba, kterou provedla E.T., byla platbou likvidační. Navíc měl uzavřený notářský zápis, dokonce se splátkovým kalendářem, který ve vztahu k firmě XXXXX striktně dodržoval a v den převodu finančních prostředků měl dokonce mírně předplaceno.

Se svědeckou výpovědí svědka P.M. plně korespondují i svědecké výpovědi svědků R.H. a J.S., jednatelů společnosti XXXXX, která měla svoji pohledávku za firmou XXXXX postoupit právě americké firmě XXXXX. Oba svědkové nejenže vypovíдали shodně v přípravném řízení, u hlavního líčení i u konfrontací, jejich výpovědi si korespondují spolu navzájem, ale především také korespondují s výpovědí svědka P.M., který, byť byl jejich dlouhodobým obchodním partnerem, v uvedeném období byl především jejich velkým dlužníkem. Důvodně se lze domnívat, že oba svědkové, jako zástupci společnosti XXXXX neměli důvodu vypovídat ve prospěch tohoto svědka bez reálného podkladu. Svědkové R. H. i J.S. zcela vyloučili, že by svoji pohledávku za firmou XXXXX postoupili právě této americké firmě a oba zcela kategoricky popřeli, že by vůbec vedli nějaká oficiální jednání o tom, že

pohledávku za firmou XXXXX postoupí i jakékoliv jiné firmě. Oba svědkové zcela logicky zdůvodnili a v tomto směru s jejich výpověďmi korespondují i listinné důkazy, že neměli nejmenší důvod, aby pohledávku za firmou XXXXX komukoliv postupovali. Poukázali na to, že P.M. byl sice jejich dlužníkem, ale oni měli zájem na další spolupráci, neboť firma XXXXX byla nejen dlouhodobým obchodním partnerem, ale i jedním z jejich největších obchodních partnerů. Proto již v dubnu uzavřeli ve formě notářského zápisu dohodu o uznání závazku, zajištěnou splátkovým kalendářem a především nemovitostmi, jakož i doložkou exekuce. P.M. svoje závazky uznal a navíc splátkový kalendář řádně dodržoval. Nemovitosti, které dal do zástavy, tuto pohledávku zajišťovaly. Oba svědkové zcela popřeli, že by měli zájem vůbec pohledávku postoupit, navíc do konce za částku, která by pro ně byla nezajímavá tj. za, obviněným uváděnou, částku 10.000,-Euro, včetně případně nelegálně nelegálně poskytnutých dalších 40.000,-Euro. Měsíční splátky hrazené P.M. činily 35.000,-Euro. Svědkové logicky vysvětlili, že postoupení pohledávky za cenu cca jedné měsíční splátky naprosto nepřicházelo v úvahu. V této souvislosti nalézací soud rekapituluje prokázané skutečnosti: dluh byl uznán ve výši 408.824,88 Euro a zajištěn nemovitostmi; ke dni uhrazení, údajně postoupené pohledávky bylo splaceno 150.000,-Euro (4x měsíční splátka 35.000,-Euro + 10.000,-Euro předplaceno) a dluh činil cca 258.824,88 Euro. Aktuálně svědkové neměli důvod předpokládat, že dluh nebude P.M. splácen podle dohody, když v takovém případě přicházela v úvahu redizace zástavy (nemovitosti). Co se týče Oznámení o postoupení pohledávky, které mělo být odesláno z jejich firmy XXXXX pak R. H. jednoznačně uvedl, že podpis na tomto listinném dokladu není jeho, je padělaný, byť je jeho podpisu podobný. Pohledávku jejich firma nikdy nepostoupila a proto logicky neměla důvod oznamovat postoupení pohledávky americké firmě XXXXX. Svědkové J.S. i R. H. rozhodně vyloučili, že by s nimi obžalovaný L.K. kdykoliv o postoupení pohledávky jednal. Nalézací soud poukazuje i na skutečnost, že záležitost poměrně bagatelní, tj. dotazy stran důvodnosti platby 10.000,-Euro na účet firmy XXXXX, řešili oba svědkové prostřednictvím firemního právníka a zcela logicky lze předpokládat, že by touto cestou řešili i záležitost podstatně závažnější a právně složitější, totiž postoupení pohledávky. Ostatně i k sepsu notářského zápisu s P.M. přinesli do Valtic „svoji“ notářku. Je zcela evidentní, že svědkové, jako jednatele firmy XXXXX rozhodně nepodceňovali právní náležitosti svých úkonů. Snad proto považuje za zcela nevěrohodné tvrzení obviněného, že právě on, svou profesí inženýr v oboru elektro, jim musel vysvětlovat, jak se pohledávky postupují, tedy poskytoval jim potřebné poradenství, ačkoliv měli k dispozici právníka JUDr. Bartáka. To všechno jsou skutečnosti, které podle názoru nalézacího soudu jednoznačně svědčí pro věrohodnost výpovědi obou svědků. Jak je shora uvedeno, každý z nich vypovídal shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení. Jejich výpovědi korespondují s výpovědí svědka P.M. i s listinnými důkazy. Pro věrohodnost těchto svědeckých výpovědí pak svědčí i pravidla formální logiky, neboť počínání svědků v kontextu s listinnými důkazy je zcela logické, o čemž svědčí pak i následné chování obou svědků po zjištění neoprávněné platby ve výši 10.000 Euro připsané na jejich účet, jakož i dlouhodobá představa obou svědků, že jejich pohledávka za firmou XXXXX nadále existuje. Tuto pohledávku také, byť s několika měsíčním zpožděním, přihlásili do insolvenčního řízení neboť nadále pohledávku považují za pohledávku vlastní, nikoliv postoupenou, což také shodně u hlavního líčení potvrdili. Pokud byla na jejich účet připsána částka 10.000 Euro, která pro každého z nich byla nejasného původu, pak oba svědkové se chovali nejen zcela logicky, ale také korektně, když se snažili především zjistit, z jakého účtu a především z jakého právního důvodu, jim byla tato částka zaslána. Následně kontaktovali firmu, která měla peníze ze svého účtu u německé banky poslat, tedy firmu XXXXX, ovšem, jak je shora uvedeno, zásilka s jejich dotazem zasláná na adresu R.A., jako kontaktní osoby, která účet založila, se vrátila jako nedoručená. Toto počínání R.A. pochopitelně vzbuzuje pochybnosti, neboť svědkyně, jak sama potvrdila, poštu pro společnost XXXXX na adrese svého bydliště

přebírala a zpravidla neotevřenou předávala obviněnému. Druhý obdobný dotaz zaslaný oběma svědky P., údajnému právnímu zástupci firmy, která pohledávku získala, se sice nevrátil, ovšem na dotaz svědků nikdo nereagoval. Také počínání M.P. vzbuzuje v tomto směru zásadní pochybnosti. Svědkové R.H. i J.S. pak shodně a také jednoznačně potvrdili, že Oznámení o postoupení pohledávky, s hlavičkou jejich firmy, z jejich firmy ovšem nepochází, neboť je nikdy neodeslali.

Výpovědi svědků P.M., R.H. i J.S. považoval soud za důkazy zcela věrohodné. Pro úplnost soud konstatuje, že neshledal zásadní pochybnosti ani o věrohodnosti výpovědí svědků M.P., M.K., L.S., M.G. nebo D.M.. Výpověď svědka D.P., jako osoby zainteresované na celé věci, podobně jako E.T., ovšem vzbuzovala zcela zásadní pochybnosti. Svědek vypovídal zcela nekonkrétně, ale často i nelogicky, event. si na podstatné skutečnosti nevzpomínal jindy byla jeho tvrzení evidentně předem promyšlená a připravená. V souhrnu se soud ztotožnil se stanoviskem státního zástupce a výpověď tohoto svědka považoval za nevěrohodnou.

Dalším dokladem, který měla E.T. jako ekonomka firmy XXXXX použít jako podklad pro převod finančních prostředků bylo Oznámení o postoupení pohledávky a výzva k úhradě, pocházející ze dne 4.8.2009, a to na listině s hlavičkou M.P. ze Šumperka. Nálezací soud v této souvislosti podotýká, že oba doklady byly zajištěny až dodatečně, ve firmě XXXXX, a to pouze v kopiích, nikoliv v originálech. Svědkyně L.S. však ve své výpovědi uvedla, že tyto listiny podle jejího názoru nevykazovaly známky doručení řádnou poštou, neboť nebyly přeložené, zmačkané, ale svým vzhledem vypadaly jako listiny, vytištěné z tiskárny. Ačkoliv toto Oznámení o postoupení pohledávky mělo být odesláno firmou XXXXX, tj. z Krnova a je datováno dnem 27.7.2009 a druhé Oznámení o postoupení pohledávky a výzva k úhradě mělo být odesláno ze Šumperka a pochází ze dne 4.8.2009, pak je podle názoru nálezacího soudu s podivem, že obě listiny měly být doručeny do firmy XXXXX shodně 6.8.2009, o čemž svědčí jejich zapsání v knize došlé pošty. Ani jeden z těchto dokumentů, což rovněž vzbuzuje zcela zásadní pochybnosti o jeho věrohodnosti, nebyl do firmy XXXXX doručen jako doporučená zásilka, byť se mělo jednat o zcela zásadní a rozhodující listiny, na základě nichž měla být plněna částka převyšující 5 milionů Kč. Jejich doručení obyčejnou poštou bylo prokázáno zprávou České pošty a.s., která je rozebrána shora. Zcela shodně pak na obou dokumentech, pocházejících od zcela odlišných subjektů, není Smlouva o postoupení pohledávky konkretizována, dokonce ani datem, kdy měla být smlouva mezi smluvními stranami sepsána a ani jeden z těchto dokumentů nebyl doručen spolu s kopií příslušné smlouvy o postoupení pohledávky, když o její samotné existenci pochopitelně vznikly zcela zásadní pochybnosti. V knize došlé pošty u firmy M. je k datu 6.8.2009 zapsáno dvakrát převzetí oznámení od firmy XXXXX, ačkoliv jeden z dokumentů měl pocházet od M.P., tj. ze Šumperka. Kromě toho má firma XXXXX, sídlo v Krnově a jako doporučené zásilky byly toho dne doručeny dvě zásilky z Opavy, ani jedna z Krnova nebo ze Šumperku. Pro nevěrohodnost těchto listin, pocházející údajně od dvou, zcela odlišných subjektů, svědčí nejen shodné obsahové nedostatky (mj. nekonkretizace Smlouvy o postoupení ...) ale i shodně zcela nezvyklý způsob doručení takových zásadních listin (nikoliv jako doporučené zásilky).

Svědka M.P. pak u hlavního líčení plně popřel pravost tohoto Oznámení o postoupení pohledávky a výzvy k úhradě a zejména svého podpisu na tomto dokumentu. Vysvětlil, že sám společnost XXXXX zastupovat nemohl, neboť v té době byl pouze koncipientem v advokátní kanceláři Mgr. Michala Klusáka. M.P. i M.K. u hlavního líčení shodně uvedli, že oznámení o postoupení pohledávky a výzva k úhradě formálně vykazuje jiné znaky, než dokumenty používané v advokátní kanceláři Mgr. Klusáka. I tento listinný důkaz proto nálezací soud považoval nejen se zřetelem k oběma svědeckým výpovědím, ale i se zřetelem k dalším důkazům provedeným u hlavního líčení za důkaz fiktivní.

Obžalovaný L.K. sám učinil minimum úkonů k získání finančních prostředků z firmy XXXXX pro svoji vlastní potřebu, resp. pro potřebu firmy XXXXX, přesto, jak vyplývá z provedených důkazů a ostatně i z jeho výpovědi, je zcela zřetelné, že si vytvořil jakési schéma jednotlivých úkonů, prováděných konkrétními osobami. Hlavním cílem bylo, aby konkrétní úkony za obviněného dělaly jiné osoby tak, aby obviněný sám, pokud možno nikde nefiguroval, ani formálně ani fyzicky. I ve společnosti XXXXX, kterou údajně právně zastupoval, ačkoliv nebyl schopen doložit originál ani kopii plné moci k zastupování této firmy, event. jiné dokumenty, které by osvědčovaly oficiální zastoupení společnosti samotným obviněným, účet společnosti zřizovala svědkyně R.A. u německé banky, dokonce s jejím zástupcem na schůzce v Praze, tj. mimo bankovní ústav. Jednala tak na základě žádosti právě obviněného L.K.. Veškerou korespondenci k tomuto účtu přebírala na své adrese v místě svého bydliště v Jihlavě, ovšem s výjimkou doporučené zásilky od firmy XXXXX, aniž by mohla vědět, jaký dotaz je v zásilce obsažen, tj. že se firma XXXXX, domáhá od firmy XXXXX vysvětlení, proč z jejího účtu jí bylo zasláno 10.000 Euro. Svědkyně R.A. potvrdila, že sice formálně měla k účtu podpisové právo, ovšem současně zcela jednoznačně uvedla, že s účtem fakticky disponoval pouze obviněný L.K.. Formální vztah svědkyně k tomuto účtu ostatně potvrzuje i zpráva peněžního ústavu, získaná cestou mezinárodně právní pomoci. Přesto, že svědkyně R.A. měla snahu vypovídat ve prospěch obviněného, zejména tím, že ve svých odpovědích byla často značně nekonkrétní, stala se její výpověď článkem řetězce důkazů, které vedly k záměru o vině obviněného. Z její výpovědi lze jednoznačně zjistit, že sama byla jakýmsi článkem či prvkem ve schématu, který vytvořil obviněný, a to tím, že podle jeho pokynů a v jeho prospěch realizovala, stejně jako např. svědkové T. nebo P., dílčí úkony, ačkoliv je mohl obviněný činit sám. Tím by ovšem nebyla na první pohled zastřena skutečná role obžalovaného, pokud by figuroval osobně a přímo, např. ve vztahu k peněžnímu ústavu nebo k firmě XXXXX. Svědkyně R.A. nepochybně vypovíдалa i z obavy vlastního trestního stíhání. Není totiž vyloučena úvaha, shodně jako u svědkyně E.T., o jejím podílu v podobě pomoci či spolupachatelství. Přesto však svědkyně R.A. potvrdila skutečnosti, které lze považovat za zásadní, totiž to, že příkazy k platbám z účtu společnosti XXXXX, který založila na jeho pokyn, zadával pouze obžalovaný, ona sama nebyla oprávněna s účtem disponovat. Ve zbytku její výpovědi především dokresluje její roli pasivního vykonavatele pokynů obviněného.

To všechno jsou další prokázané skutečnosti svědčící pro **závěr o tom, že obviněný L.K. nechtěl sám oficiálně formálně figurovat**. Nechtěl, aby byl jakkoliv dokumentován jeho vztah k firmě XXXXX, která na svém účtu přijala platby z účtu firmy XXXXX, s nimiž, jak je rovněž prokázáno, ovšem sám dále nakládal.

Ani postavení obviněného vůči firmě XXXXX nebylo nikterak prokázáno. Žádný ze svědků relevantně nepotvrdil, že by obžalovaný, který se hájil tím, že byl krizovým manažerem a snažil se firmě pomáhat, byl kdykoliv ve firmě fyzicky přítomen. Obžalovaný, jak rovněž soud uvedl shora, nebyl schopen předložit žádné doklady, které by alespoň formálně prokazovaly, či ošetřovaly, jeho postavení, případně podnikatelský vztah s firmou XXXXX. Objektivní kontakty obžalovaného s touto firmou jsou ovšem prokazovány e-mailovou korespondencí s jejími zaměstnanci. Zřetelně bylo prokázáno, že nejen E.T., ale dokonce i L.S. a D.P. byli v takovém korespondenčním kontaktu s obviněným a touto cestou mu dokonce před finanční transakcí posílali velmi důvěrné informace o ekonomickém stavu firmy. Svědek P.M. ovšem uvedl, že poté, co zjistil, že E.T. peníze převedla, s určitým časovým odstupem jej kontaktoval právě obžalovaný, s nímž se ovšem setkal fyzicky poprvé až po převodu peněz a nabízel mu tzv. „spolupráci“. V minulosti se rozhodně s obviněným nesetkal a toto tvrzení svědka P.M. zcela odpovídá i důkazům provedeným u hlavního líčení.

Skutečnost, že následně z účtu firmy XXXXX, kam byly peníze zaslány E.T. za velmi nestandardních okolností, kdy jako erudovaná ekonomka společnosti si nenechala od P.M. žádným formálním způsobem potvrdit tento „příkaz“ k převodu finanční částky převyšující 5 milionů Kč, která fakticky představovala poslední finanční prostředky firmy a její odeslání bylo ve skutečnosti likvidační, svědčí o její zcela neprůhledné roli v této trestní věci E.T. se snažila v zájmu vyloučení vlastní trestní odpovědnosti u hlavního líčení vypovídat v neprospěch poškozeného P.M. s poukazem na jeho špatný psychický stav i nadměrné požívání alkoholu v uvedeném období. Samotné chování svědkyně E.T. zavdává domněnku o tom, že překročila hranice trestní odpovědnosti, nicméně její jednání předmětem obžaloby nebylo. Výpověď E.T. jako svědkyně u hlavního líčení považoval nalézací soud za pravdivou pouze v té části, kdy její tvrzení korespondovalo s dalšími objektivními důkazy. Jediné, co považoval soud za věrohodné, bylo tvrzení E.T. o tom, že v neděli večer 9.8.2009 finanční prostředky z účtu firmy XXXXX odeslala na účet společnosti XXXXX, neboť v této části její výpověď koresponduje i s bankovním výpisem z účtu firmy XXXXX u ČSOB, a.s., i s bankovním výpisem společnosti XXXXX u peněžního ústavu Voksbank Löbau-Zittau. Naopak za zcela nepravdivé považuje soud tvrzení svědkyně o tom, že ji obžalovaný P.M. ve čtvrtek k platbám v průběhu pracovního dne dal příkaz ústní a ve večerních hodinách jej ještě znovu opakoval formou SMS zprávy. P.M. nejenže sám kategoricky vyloučil, že by takový příkaz E.T. dal, ale také to logicky vysvětlil tím, že i přes své psychické a zdravotní problémy v té době finanční prostředky velmi důsledně hlídal, neboť firma byla ve špatné ekonomické situaci a on chtěl dostát závazkům vůči části svých obchodních partnerů a především závazkům vůči státu. E.T. dokonce tvrdila, že u firmy XXXXX, postoupení pohledávky ověřovala, a to údajně u Radka H., event. u jejich účetní telefonicky, a to téhož dne, tj. zřejmě ve čtvrtek večer. R. H. však zcela vyloučil, nejen to, že by pohledávku komukoliv postoupili, ale popřel, že by s E.T. o něčem takovém telefonicky mluvil. Pro nevěrohodnost tohoto tvrzení E.T. svědčí i výpověď R.H. o tom, že jejich společnost žádnou účetní ve firmě nezaměstnává, neboť účetnictví jim vede externí firma. Z tohoto důvodu nemohla E.T. postoupení pohledávky ověřovat ani u jejich účetní. Pro nevěrohodnost výpovědi E.T. svědčí i zjištěné skutečnosti o tom, že svědkyně si nechávala v minulosti od majitele firmy XXXXX formálně potvrzovat příkazy k podstatně menším platbám, a to, jak potvrdil P.M., aby se tzv. kryla, avšak v tomto případě, když provedla platbu doslova likvidační, z nepochopitelných důvodů dokonce v neděli večer tak neučinila, což sama nedokázala ani uspokojivě vysvětlit. Stejně tak nedokázala uspokojivě vysvětlit, proč platbu musela provést v neděli večer a když o ní věděla již ve čtvrtek večer, proč platba neposečkala do pondělního rána, event. proč neprovedla platbu v plném rozsahu, ale pouze v rozsahu svého denního limitu, který ji omezoval v dispozici s peněžními prostředky. E.T. tvrdila, že jí P.M. dal ve čtvrtek večer příkaz s tím, že má platbu provést okamžitě, ovšem její tvrzení o tom, že platba nesnesla odkladu a proto ji provedla v neděli, když v pátek měla dovolenou, považuje soud za tvrzení zcela nelogické a nevěrohodné. E.T. jednak měla oprávnění k internetovému bankovníctví, avšak jak vyplynulo ze zjištěných skutečností, nelogicky provedla platbu pouze ve výši limitu svého oprávnění, nikoliv ve výši celé údajně postupované pohledávky, jejíž postoupení, rovněž zcela nelogicky, ověřovala u firmy XXXXX, nikoliv u nového nabyvatele, jemuž peníze odeslala. Kupodivu ani v pondělí ráno nebyl zbytek částky převeden tak, aby platba byla provedena v celkovém rozsahu, který by odpovídal skutečně postupované pohledávce. Pro nevěrohodnost tvrzení svědkyně E.T. o tom, že platbu provedla na příkaz svědka P.M. svědčí i prokázané skutečnosti o tom, že platbu provedla v neděli večer, když ovšem bylo ve firmě obecně známo, že v pondělí 10.8.2009 nastupuje P.M. do nemocnice. Sám svědek M. jednoznačně uvedl, že žádal pracovnice firmy, aby mu poskytovaly informace o stavu na účtu v průběhu jeho hospitalizace, tj. denní sjetiny o stavu na účtu tak, jako to činily v minulosti, když tyto údaje prostřednictvím počítače stahovaly a poskytovaly mu je v tištěné podobě,

spolu s další poštou. V době od 10. do 13.8.2009 byl hospitalizován v nemocnici a pokud činil telefonické dotazy do firmy, bylo mu vždy sděleno svědkyní, že je porucha na internetovém bankovníctvím a informace o stavu účtu mu proto nemohou poskytnout. Skutečným důvodem, proč nechtěli P.M. poskytnout výpisy z jeho firemního účtu bylo podle názoru nalézacího soudu logicky to, aby E.T.oddálila okamžik, kdy P.M. zjistí, že na účtu nemá fakticky žádné finanční prostředky, neboť z důvodů, které mu pochopitelně nebyly v té době známy, bylo odesláno 5 milionů Kč. O tom svědčí i skutečnost, že E.T. se vyhnula osobnímu kontaktu s P.M., který byl 13.8. propuštěn po hospitalizaci v nemocnici, avšak téhož dne byla hospitalizovaná ona sama. Navíc jej nechtěla ani přijmout v průběhu své hospitalizace, přestože fyzicky přijala svědkyni M.G., byť na krátký okamžik a být na infekčním oddělení. To všechno svědčí o tom, že E.T., která následně po ukončení pracovní neschopnosti dala sama výpověď bez toho, že by se do firmy vůbec dostavila, svědčí o tom, že se zcela vyhýbala jakémukoliv osobnímu kontaktu s poškozeným P.M.. Podle názoru nalézacího soudu celé počínání E.T. ovšem jednoznačně zapadá do schématu, vytvořeného obviněným L.K.. P.M. získal informace o stavu na účtu až v pátek 14.8.2009, a to jen díky tomu, že se rozhodl oproti všem zvyklostem sám zajet do peněžního ústavu, aby nejen vybral peníze na výplaty zaměstnanců, ale zejména, aby osobně zjistil, proč mu celý týden nebyly poskytovány informace o stavu na účtu formou internetového bankovníctví. V peněžním ústavu zjistil, jak sám vypověděl, že mu byly fakticky veškeré finanční prostředky, které firma měla k dispozici vybrány, resp. převedeny na neznámý účet a převod uskutečnila E.T. Dokonce na základě nějakých dokladů, které delší dobu po převodu ve firmě nemohli nalézt. I podivné chování svědkyně T., které následovalo, svědčí pro jednoznačný závěr nalézacího soudu o její nevěrohodnosti a o hraničící trestní odpovědnosti. P.M. i svědek D.M. potvrdili, že telefonicky jim E.T. poskytla informaci o tom, že snad měla být nějakými osobami vydírána a proto platbu provedla. Byť nepovažuje soud výpověď svědka D.M. za zásadní a stěžejní pro prokázání trestného jednání obviněného, považuje za rozhodující, že E.T. platbu provedla bez právního důvodu, tj. především bez příkazu P.M. a relevantních účetních dokladů, ovšem zcela evidentně na základě pokynu obžalovaného L.K., který následně s penězi disponoval. Vlastně tento účet, na nějž peníze získal, na základě jeho pokynu zřídila další svědkyně, a to R.A.. Důkazy provedenými u hlavního líčení bylo totiž prokázáno, že E.T. byla s obviněným dlouhodobě v kontaktu a současně bylo prokázáno i to, že obviněný dlouhodobě usiloval o prohlášení insolvence na firmu P.M.. V několika případech byly podané insolvenční návrhy P.M. odvráceny tím, že dluhy vždy ihned uhradil. Insolvenční řízení bylo zastaveno. E-mailová korespondence mezi obžalovaným L.K. a dalšími osobami, zejména E.T., R.A. svědčí o zcela jednoznačném zájmu obžalovaného L.K. o ovládnutí společnosti P.M., jakož i o jeho zájmu snadno tak získat přístup nejen k výrobním prostorům firmy, k výrobním prostředkům, ale i k projektové dokumentaci a v konečném důsledku k finančním prostředkům. Skutečnost, že **obžalovaný tak činil za součinnosti E.T.**, tj. že společnost zlikvidoval, získáním jejich posledních finančních prostředků, jen dokresluje skutečný záměr obžalovaného. Obžalovaný L.K. se ostatně ani netajil tím, že skupoval pohledávky vůči firmě XXXXX, a to s cílem, aby na firmu mohl podat insolvenční návrh. Veškeré jednání obžalovaného je zcela v rozporu s jeho obhajobou o tom, že chtěl firmě XXXXX pomoci, tj. že ji chtěl tzv. postavit na nohy. Jeho úkony ve skutečnosti byly činěny zcela v neprospěch firmy XXXXX, naopak ve vlastním zájmu obviněného, který sledoval prospěch svůj vlastní. Osobní kontakty obviněného L.K. se zaměstnanci firmy, zejména s D.P. a E.T. rovněž nesvědčí o tom, že by objektivně poskytoval firmě XXXXX krizové poradenství. Ostatně jeho postavení krizového poradce ani prokázáno nebylo, když zprávou z Komory specialistů pro krizové řízení (č.l. 1490, 1494) bylo mj. prokázáno, že obžalovaný členem Komory specialistů pro krizové řízení není.

Co se týče samotného pohybu finančních prostředků z účtu společnosti XXXXX na účet společnosti XXXXX, pak i to bylo zcela uspokojivě prokázáno listinnými důkazy. Stejně tak bylo listinnými důkazy prokázáno, že to byl právě obviněný L.K., který jako jediný disponent s účtem společnosti XXXXX finanční prostředky částečně vybral hotově a částečně použil na úhradu kupní ceny vozidla Subaru, které ovšem znovu nebylo registrováno na samotného obviněného, a to logicky s cílem, aby on nikde nefiguroval. Vozidlo bylo zaregistrováno na právnickou osobu, firmu XXXXX, která má dokonce sídlo v Blansku, ačkoliv obviněný i jeho družka žijí a podnikají v severomoravském regionu na Šumperku. Společníkem i jednatelem této firmy je ovšem E.H., partnerka obviněného. Jejím prostřednictvím, resp. prostřednictvím společnosti XXXXX, by pak pochopitelně obviněný měl vozidlo zcela k dispozici.

V porovnání s obžalobou byly z výroku rozsudku ovšem vypuštěny skutečnosti o tom, že obžalovaný zastupoval společnost XXXXX, neboť kromě výpovědi obžalovaného nebyla žádným relevantním důkazem tato skutečnost prokázána. Naproti tomu byly nově do skutkového děje zahrnuty skutečnosti týkající se součinnosti či spolupráce obviněného s E.T.. V případě E.T. sice nebyla prokázána „součinnost“ v trestně právním významu, tj. taková forma trestné součinnosti, jak vyžaduje trestní zákon avšak nalézací soud toho pojmu použil v obecném významu, neboť považoval tento pojem za přílehlavý k vyjádření participace E.T. na trestném jednání obviněného. Opakovaně je třeba konstatovat, že trestní odpovědnost E.T. nebyla předmětem tohoto trestního řízení. E.T., která ovšem na trestném jednání obviněného zcela vědomě participovala nebyla podle názoru nalézacího soudu tím subjektem, který by byl, jak bylo uvedeno v obžalobě, uveden v omyl jednáním obviněného L.K.. Také v tomto směru nalézací soud skutkový děj upravil tak, aby odpovídal důkazům uvedeným u hlavního líčení i skutečnostem jimi prokázaným.

Trestné jednání obviněného L.K. spočívalo v tom, že sám si opatřil v přesně nejništěné době nejpozději 6.8.2009, dvě fiktivní písemnosti, a to „oznámení o postoupení pohledávky s datem 27.7.2009“ a „oznámení o postoupení pohledávky a výzva k úhradě s datem 4.8.2009“, na nichž byly zřejmě padělané podpisy R.H.a na druhém dokladu pak M.P.. Na základě jeho pokynu účetní a ekonomka společnosti P.M. E.T., která byla oprávněna disponovat s finančními prostředky firmy na bankovním účtu, zapsala tyto písemnosti, jako doručené dnem 6.8.2009 do firemní pošty a dne 9.8.2009 na jejich podkladě zadala příkaz v rámci internetového bankovníctví a z firemního účtu firmy XXXXX odeslala částku celkem 205.661 Euro na účet společnosti XXXXX, který na základě pokynu obviněného založila R.A.. Z tohoto účtu pak v období od 12.8. do 4.9.2009 byla obviněným, který jako jediný měl dispoziční právo k účtu společnosti XXXXX, odeslána v pěti platbách celková částka 195.200 Euro na bankovní účet společnosti XXXXX., k němuž měl rovněž jako jediný dispoziční právo obviněný L.K.. Následně jednal obviněný tak, že z účtu společnosti XXXXX. vybral v hotovosti celkovou částku 88.000 Euro a provedl platební příkaz na částku 26.628 Euro k bezhotovostní úhradě kupní ceny vozidla Subaru, následně zaregistrovaného na společnosti XXXXX, jejímž jediným jednatelem a společníkem byla partnerka obviněného E.H.. Trestné jednání obviněného tedy spočívalo v tom, že za součinnosti E.T. **uvedl majitele společnosti P.M. v omyl**, neboť deklaroval skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, tj. předstíral na základě padělaných písemností, že tato společnost je povinna platit svoji pohledávku nikoliv společnosti XXXXX, ale společnosti XXXXX. **V přímé příčinné souvislosti** s trestným jednáním obviněného vznikla firmě XXXXX, IČ XXXXX škoda v celkové výši 205.661 Euro, tj. 5.283.431,09 Kč neboť podle kurzovního lístku ČNB (č.l. 467) činilo ke dni převodu 1 Euro v přepočtu 25,91,-Kč. Tato škoda je v souladu s ustanovením § 138 odst. 1 trestního zákoníku kvalifikována jako škoda velkého rozsahu,

neboť přesáhla zákonem stanovenou hranici 5 milionů Kč. Obviněný L.K. svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně cizího majetku, který je **objektem**, nebo-li chráněným zájmem v případě zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku.

Obviněný se svého jednání dopustil **zaviněním** ve formě **přímého úmyslu**, jak vyžaduje ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť **věděl**, že doklady, které na základě jeho pokynu E.T. zapsala jako doručené ve firmě XXXXX, jsou doklady padělané, že ve skutečnosti k postoupení pohledávky nedošlo, přesto **chtěl** na základě těchto padělaných dokladů získat finanční prostředky ve výši přesahující 5 milionů Kč a sebe i společnost XXXXX, takto zcela neoprávněně obohatit o finanční částku v souhrnu převyšující 5 milionů Kč.

V době trestného jednání byl obviněný L.K. se zřetelem ke svému věku i duševnímu stavu **plně trestně odpovědný**, neboť byl pachatel **zletilý a přičetný**. O jeho duševním stavu, nevznikly žádné pochybnosti, které by vyžadovaly např. zpracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie k otázce jeho přičetnosti. Obviněný tak naplnil i **znaky subjektu** trestného činu, tj. kritéria věku i přičetnosti pachatele.

Obviněný L.K. tak naplnil veškeré formální znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku. Jednání obviněného je natolik **mimořádně společensky škodlivé**, že vylučuje jakékoliv úvahy o jiné než trestně právní odpovědnosti (§ 12 odst. 2 trestního zákoníku). Stupeň společenské škodlivosti je v konkrétním případě odrazem mimořádně promyšleného sofistikovaného podvodného jednání, kdy obviněný dokonce do svého „schématu“ úkonu nezbytných k získání finančních prostředků převyšujících 5 milionů Kč zapojil i další osoby.

C/ Výrok o trestu, ochranném opatření

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud v souladu s ustanovením § 39 odst. 1 trestního zákoníku mimo jiné k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, resp. zločinu, k osobním, majetkovým poměrům obviněného, jeho dosavadnímu způsobu života i možnostem jeho nápravy. Soud zohlednil ve smyslu ustanovení § 39 odst. 2 trestního zákoníku také význam chráněného zájmu, kterým je zájem společnosti na ochraně cizí věci, v konkrétním případě majetku, který vznikl díky výsledkům podnikatelské činnosti poškozeného P.M., jako majetek firmy XXXXX (OSVČ). Soud zohlednil rovněž, jak je shora uvedeno, mimořádně nebezpečný, sofistikovaný, promyšlený **způsob realizace záměru** obviněného - zcela bezpracně, na úkor jiné osoby získat vysoké finanční prostředky a v pozadí tak fakticky přispět k likvidaci firmy XXXXX. V neposlední řadě soud vzal v úvahu i **osobu obviněného**, jeho **pohnutku**, jakož i veškeré **polehčující, resp. přitěžující okolnosti**.

Obviněný L.K. má, podle svého vyjádření vysokoškolské vzdělání, avšak zdroje své obživy, tedy event. podnikatelskou či zaměstnaneckou činnost odmítl nalézacímu soudu vysvětlit či doložit, stejně jako svoje majetkové poměry. V místě bydliště nejsou k chování obviněného žádné negativní poznatky, což bylo prokázáno mimo jiné zprávou **Městského úřadu Staré Město** (č.l. 1228), resp. **Zprávou Obecního úřadu Rohle** (č.l. 1234). **Opisem rejstříku trestu** (č.l. 1216) bylo prokázáno, že obviněný byl v minulosti 2x soudně trestán, avšak původní odsuzující rozsudek ve věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 54 T 9/2005 byl zrušen Nejvyšším soudem ČR a obviněný byl následně obžaloby zproštěn, a to ve věci vedené nově pod sp. zn. 54 T 2/2088. Zprošťující rozsudek nabyl právní moci 26.7.2008 (č.l. 1191). **Rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 5.3.2009, sp.zn. 20 T 82/2008**, byl L.K. uznán vinným ze spáchání trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákona ve formě organizátorství podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona a odsouzen k trestu odnětí

svobody v trvání dvou let s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání dvou let. Konec zkušební doby připadl na den 18. 12. 2011. Současně mu byl uložen peněžitý trest ve výměře 60.000,- Kč.

Při rozhodování o trestu byl soud vázán především ustanovením § 209 odst. 5 trestního zákoníku, které umožňuje uložit pachateli pouze trest odnětí svobody, a to v trvání 5 – 10 let. Rozhodování soudu se proto omezilo především na určení konkrétní výše trestu odnětí svobody a způsobu jeho výkonu. V rámci této trestní sazby kromě shora uvedených kritérií zohlednil soud také skutečnost, že L.K. se dopustil nyní projednávaného trestného jednání poté, co byl Okresním soudem v Novém Jičíně dne 5.3.2009 vyhlášen, byť nepravomocně, odsuzující rozsudek ve věci vedené pod sp.zn. 20 T 82/2008. Obviněnému nelze přiznat žádné polehčující okolnosti ve smyslu ustanovení § 41 trestního zákoníku. Mezi okolnosti přitěžující ve smyslu § 42 trestního zákoníku je třeba přičítat jeho jednání s rozmyslem a po předchozím uvážení (§ 42a) trestního zákoníku) a ziskuchtivost (§42b) trestního zákoníku). Z hlediska výše škody se jedná o zločin podvodu, jehož škoda je na samé dolní hranici výměry škody velkého rozsahu, která je zákonem vymezena částkou 5 milionů Kč. Podle názoru soudu však nemůže být výše trestu přímo úměrná pouze výši škody, neboť škoda není jediným kritériem limitujícím konkrétní výši trestu. V neprospěch obviněného v rámci jeho osobního profilu svědčí skutečnost, že nejenže nestojí před soudem poprvé, ale v minulosti byl opakovaně trestně stíhán, o čemž svědčí lustrace jeho kriminální minulosti (č.l. 1218 – 1223). Trestní stíhání pro majetkové trestné činy však zpravidla vždy skončilo ve fázi přípravného řízení, a to odložením trestního stíhání, event. jeho zastavením. Pokud byl obviněný pro rozsáhlou trestnou činnost odsouzen, jak je shora uvedeno, v konečném důsledku po právní moci rozsudku, který byl zrušen, byl obviněný obžaloby zproštěn. Osobní profil obviněného rovněž dokresluje jeho vyjádření, v rámci výpovědi učiněné u hlavního líčení, stran dotazů soudu, směřujících ke zjištění zdrojů jeho obživy, placení daní vůči státu na jehož území žije, které bylo zcela vyhyčivé, nekonkrétní a záměrně zkreslující. Nálezací soud považuje prokázané trestné jednání obviněného L.K. za mimořádně společensky škodlivé především z toho hlediska, že obviněný svůj záměr dlouhodobě plánoval, zapojil do celé transakce několik dalších lidí z nichž každý měl rozdělen svůj úkol, ale i proto, že se jednalo o velmi sofistikovaně promyšlené vytvoření celého skutkového děje, což směřovalo v konečném důsledku k obohacení obviněného, ovšem bez toho, že by obviněný sám riskoval a veškeré rozhodující úkony osobně provedl. Svým jménem jednal fakticky až v samotném závěru, kdy, jak vyplynulo z provedených důkazů, převzal finanční prostředky do své dispozice. V průběhu celého skutkového děje ovšem velmi ostražitě hlídal, aby nikde fyzicky ani svým jménem nefiguroval, o čemž konec konců svědčí také jeho vyjádření k výpovědi svědka M. o tom, že bezprostředně po celé události nemohl svědek M. jeho jméno vlastně vůbec znát, když telefonoval do firmy XXXXXs.r.o., aby prověřil, proč jeho pohledávku postoupili jinému subjektu. Pokud by obviněný měl skutečně v úmyslu se jako krizový manažer chovat ve společnosti P.M., pak by jeho úkony pochopitelně musely směřovat k ozdravení této společnosti, nikoliv k tomu, aby od ní získal její poslední finanční prostředky. Tyto úkony obviněného svědčí zcela jednoznačně o jeho podvodném úmyslu, nikoliv o pozici krizového manažera. Všechny rozhodující okolnosti vedly nálezací soud k závěru, že obviněnému L.K. je třeba vyměřit trest odnětí svobody ve čtvrtině zákonné trestní sazby, neboť taková výše trestu zohledňuje veškerá zákonem stanovená kritéria jak samotného spáchaného trestného činu, tak i osoby obviněného. L.K. proto byl uložen trest odnětí svobody v trvání 6 a půl roku, pro jehož výkon byl v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť trest je mu ukládán za úmyslný trestný čin ve výměře převyšující tři roky. Nálezací soud se neztotožnil s návrhem obžaloby a neuložil obžalovanému trest peněžitý, neboť majetkové poměry obžalovaného nebyly natolik dostatečně objasněny, aby odůvodňovaly nejen uložení peněžitého trestu, ale zejména jeho

vymahatelnost. Konkrétní výše trestu odnětí svobody je pak odůvodněna i tou skutečností, že peněžitý trest nebyl k návrhu obžaloby, L.K. uložen.

Vedle trestu odnětí svobody, nad rámec ustanovení § 209 odst. 5 trestního zákoníku, byl obžalovanému dále uložen **trest propadnutí věci**, a to zajištěného notebooku značky Lenovo a zajištěného flash disku, neboť se jednalo zcela evidentně o věci, které byly užity ke spáchání trestného činu, jak vyžaduje ustanovení § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. V souladu s ustanovením § 70 odst. 5 trestního zákoníku propadlé věci připadají českému státu.

Stran zajištěného vozidla Subaru Forester, které bylo registrováno na právnickou osobu firmu XXXXX, nemohl nalézací soud postupovat podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a rozhodnout o uložení trestu propadnutí věci – tohoto vozidla, neboť to vylučují podmínky § 70 odst. 2 trestního zákoníku. Nejedná se totiž o věc, která by náležela obviněnému. Nalézací soud však využil ustanovení § 101 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a stran zajištěného vozidla **rozhodl o uložení ochranného opatření – zabrání věci**. Důkazy provedenými u hlavního líčení bylo totiž prokázáno, že se jedná o věc, která byla získána za peníze získané trestným činem. Tím byly splněny podmínky pro uložení zabrání věci ve smyslu ustanovení § 101 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Také tato věc připadá českému státu, a to podle § 104 odst. 1 trestního zákoníku.

D/Výrok o náhradě škody

V rámci adhezního řízení, které je součástí trestního řízení, pak rozhodoval soud také o nároku na náhradu škody poškozeného subjektu – firmy XXXXX, IČ XXXXX se sídlem XXXXX. Tento poškozený subjekt se včas a řádně připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 5.283.431,09 Kč. Důkazy provedenými u hlavního líčení bylo prokázáno, že škoda byla tomuto subjektu způsobena v přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obviněného L.K.. Podle § 420 odst. 1 občanského zákoníku každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti. V konkrétním případě byla škoda v celé výši způsobena trestným činem, který spáchal obžalovaný L.K., tj. jeho zaviněným jednáním. Soud mu proto uložil, aby v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 trestního řádu zaplatil poškozenému subjektu způsobenou škodu.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.**

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nepravost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 trestního řádu)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 trestního řádu nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Krajský soud v Brně
dne 19.1.2012

JUDr. Jaroslava Bartošová
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
R. Vojnová